ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ
និងលក្ខន្តិកៈនៃ
តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

AND
STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត ហ៊ាន់ ច័ន្ទតារា

United Nations

ខ្មែរ និង អង់គ្លេស

២០២១

វេជ្ជ. លុយ សមសក្តិ

សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត វ៉ាន់ ច័ន្ទតារា

ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ
និងលក្ខន្តិកៈនៃ
តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

CHARTER OF THE UNITED
NATIONS

AND
STATUTE OF THE
INTERNATIONAL COURT OF
JUSTICE

United Nations

2021

រៀបរៀងដោយ វេជ្ជ. លុយ សមសក្តិ

អារម្ភកថា

សៀវភៅមួយក្បាលនេះរៀបចំចងក្រងឡើងគឺដើម្បីចែករំលែកនូវចំណេះដឹងស្តីអំពីធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និង លក្ខន្តិកៈនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដែលជាធម្មនុញ្ញមួយ ដែលប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់ ជាពិសេសនិស្សិតទាំងឡាយដែលកំពុងតែសិក្សាផ្នែកនីតិសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រនយោបាយ គួរតែអានដើម្បីឱ្យបានចំណេះដឹងមួយច្បាស់លាស់ទាក់ទងជាមួយនឹងច្បាប់ទាំងនោះ ។ វាអាចមានប្រយោជន៍ដល់និស្សិតដែលកំពុងតែសិក្សា និង និស្សិតដែលបញ្ចប់ការសិក្សា មន្ត្រីរាជការដែលធ្វើការពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងនីតិអន្តរជាតិ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនផងដែរ ។

សៀវភៅនេះគឺបានបកប្រែទាំងស្រុងចេញពីច្បាប់ដើមរបស់ធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិក្រុងសាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូឆ្នាំ **១៩៤៥** និងបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងភាសាដើមជាភាសាអង់គ្លេសនៅឧបសម្ព័ន្ធផ្នែកខាងក្រោយ បងប្អូនអាចអានជាភាសាអង់គ្លេសដោយផ្ទាល់នៅទំព័រឧបសម្ព័ន្ធ ។

ឆ្លៀតក្នុងឱកាសនេះខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរគុណ ដល់ឯកឧត្តម**បណ្ឌិត សាស្ត្រាចារ្យ វ៉ាន់ ច័ន្ទតារា** ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំចង់ក្រងនូវសៀវភៅនេះឡើងមក ឯកឧត្តមបានផ្តល់នូវអនុសាសន៍ និង ឯកសារ អត្ថបទសម្រាប់ចងក្រងសៀវភៅនេះជាពិសេស សូមបួងសួងជូនឯកឧត្តមឱ្យជួបតែសេចក្តីសុខគ្រប់ប្រការ។

ថ្ងៃ សុក្រ ៩ រោច ខែភទ្របទ ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក ព.ស. ២៥៦៥

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

វេជ្ជ.**លុយ សមសក្តិ**

និស្សិតបរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់វិទ្យាសាស្ត្រនយោបាយជំនាន់ទី ១១

សាកលវិទ្យាល័យ**ឥន្ទ្រខេជ្ជា**

មាតិកា

គម្របក្នុង

អារម្ភកថា

មាតិកា

ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ

ជំពូកទី ១

គោលបំណងនិងគោលការណ៍

មាត្រា ១ 3

គោលបំណងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

មាត្រា ២ 4

អង្គការនិងសមាជិករបស់ខ្លួនក្នុងការស្វែងរកគោលបំណងដែលមានចែង ក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវធ្វើសកម្មភាពស្របតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម

ជំពូកទី ២

សមាជិក

មាត្រា ៣ 5

សមាជិកដើមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ

មាត្រា ៤-៥-៦ 5

ជំពូកទី ៣

អង្គការនយោបាយ

មាត្រា ៧-៨ 6

ជំពូកទី ៤

មហាសន្និបាត

សមាសភាព

មាត្រា ៩ 7

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ១០-១១-១២-១៣-១៤-១៥-១៦-១៧ 7

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ១៨-១៩ 10

និតិវិធី

មាត្រា ២០-២១-២២ 11

ជំពូកទី ៥

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ

សមាសភាព

មាត្រា ២៣ 12

មុខងារនិងអំណាច

មាត្រា ២៤-២៥-២៦ 13

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ២៧ 14

និតិវិធី

មាត្រា ២៨-២៩-៣០-៣១-៣២ 14

ជំពូកទី ៦

ការដោះស្រាយជម្លោះប៉ាស៊ីហ្វិក

មាត្រា ៣៣-៣៤-៣៥-៣៦-៣៧-៣៨ 16

ជំពូកទី ៧

សកម្មភាពឆ្លើយតបចំពោះ ការគំរាមកំហែងដល់

សន្តិភាព ការបែកបាក់នៃសន្តិភាព,

និងសកម្មភាពនៃការឈ្លានពាន

មាត្រា ៣៩-៤០-៤១-៤២-៤៣-៤៤-៤៥-៤៦-៤៧-៤៨-៤៩-៥០-៥១ 18

ជំពូកទី ៨

កិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ

មាត្រា ៥២-៥៣-៥៤ 23

ជំពូកទី ៩

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

នៃ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម

មាត្រា ៥៥-៥៦-៥៧-៥៨-៥៩-៦០ 25

ជំពូក ១០

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម

សមាសភាព

មាត្រា ៦១ 27

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ៦២-៦៣-៦៤-៦៥-៦៦

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ៦៧ 29

និតិវិធី

មាត្រា ៦៨-៦៩-៧០-៧១-៧២ 30

ជំពូកទី ១១

សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពី

ដែនដីដែលមិនមែនជារដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៧៣-៧៤ 31

ជំពូកទី ១២

ប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ

មាត្រា ៧៥-៧៦-៧៧-៧៨-៧៩-៨០-៨១-៨២-៨៣-៨៤-៨៥ 33

ជំពូកទី ១៣

ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល

សមាសភាព

មាត្រា ៨៦ 37

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ៨៧-៨៨ 38

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ៨៩ 38

និតិវិធី

មាត្រា ៩០-៩១ 39

ជំពូកទី ១៤

តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

មាត្រា ៩២-៩៣-៩៤-៩៥-៩៦ 39

ជំពូកទី ១៥

លេខាធិការដ្ឋាន

មាត្រា ៩៧-៩៩-១០០-១០១ 41

ជំពូកទី ១៦

បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ១០២-១០៣-១០៤-១០៥ 43

ជំពូកទី ១៧

បញ្ញត្តិនៃអន្តរសន្តិសុខ

មាត្រា ១០៦-១០៧ 44

ជំពូកទី ១៨

ការកែសម្រួល

មាត្រា ១០៨-១០៩ 45

ជំពូកទី ១៩

ការធ្វើសច្ចាប័ន និង ការចុះហត្ថលេខា

មាត្រា ១១០-១១១ 46

លក្ខន្តិកៈ

នៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

មាត្រា ១ 48

ជំពូកទី ១

រចនាសម្ព័ន្ធរបស់តុលាការ

មាត្រា ២-៣-៤-៥-៦-៧-៨-៩-១០-១១-១២-១៣-១៤-១៥-១៦-១៧-១៨-១៩-២០-២១-២២-២៣-២៤-២៥-២៦-២៧-២៨-២៩-៣០-៣១-៣២-៣៣ 48

ជំពូកទី ២

សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ

មាត្រា ៣៤-៣៥-៣៦-៣៧-៣៨ 60

ជំពូកទី ៣

ដំណើរការនិតិវិធី

មាត្រា ៣៩-៤០-៤១-៤២-៤៣-៤៤-៤៥-៤៦-៤៧-៤៨-៤៩-៥០-៥១-៥២-៥៣-៥៤-៥៥-៥៦-៥៧-៥៨-៥៩-៦០-៦១-៦២-៦៣-៦៤ 63

ជំពូកទី ៤

ទស្សនៈការផ្តល់ប្រឹក្សា

មាត្រា ៦៥-៦៦-៦៧-៦៨ 70

ជំពូក ៥

ការកែសម្រួល

មាត្រា ៦៩-៧០ 72

ឧបសម្ព័ន្ធ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

CHAPTER I

PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1 75

The Purposes of the United Nations

Article 2 76

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article 1, shall act in accordance with the following Principles

CHAPTER II

MEMBERSHIP

Article 3 77

The original Members of the United Nations

Article 4-5-6 77

CHAPTER III

ORGANS

Article 7-8 78

CHAPTER IV

THE GENERAL ASSEMBLY

Composition

Article 9 78

Functions and Powers

Article 10-11-12-13-14-15-16-17 78

Voting

Article 18-19 81

Procedure

Article 20-21-22 81

CHAPTER V

THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23 82

Functions and Powers

Article 24-25-26 83

Voting

Article 27 83

Procedure

Article 28-29-30-31-32 83

CHAPTER VI

PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 33-34-35-36-37-38 85

CHAPTER VII
ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO
THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE,
AND ACTS OF AGGRESSION
Article 39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51 86
CHAPTER VIII
REGIONAL ARRANGEMENTS
Article 52-53-54 90
CHAPTER IX
INTERNATIONAL ECONOMIC AND
SOCIAL COOPERATION

Article 55-56-57-58-59-60 91
CHAPTER X
THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL
Composition
Article 61 92
Functions and Powers
Article 62-63-64-65-66 93
Voting
Article 67 94
Procedure
Article 68-69-70-71-72 95
CHAPTER XI
DECLARATION REGARDING
NON-SELF-GOVERNING TERRITORIES
Article 73-74 95
CHAPTER XII
INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM
Article 75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85 96

CHAPTER XIII
THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition
Article 86 99
Functions and Powers
Article 87-88 100
Voting
Article 89 100
Procedure
Article 90-91 101
CHAPTER XIV
THE INTERNATIONAL COURT
OF JUSTICE
Article 92-93-94-95-96 101
CHAPTER XV
THE SECRETARIAT
Article 97-98-99-100-101 102
CHAPTER XVI
MISCELLANEOUS PROVISIONS
Article 102-103-104-105 104
CHAPTER XII
TRANSITIONAL SECURITY
ARRANGEMENTS
Article 106-107 105
CHAPTER XVIII
AMENDMENTS

Article 108-109 105
CHAPTER XIX

RATIFICATION AND SIGNATURE

Article 110-111 106

STATUTE OF THE INTERNATIONAL

COURT OF JUSTICE

Article 1 107

CHAPTER I

ORGANIZATION OF THE COURT

Article 2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33 107

CHAPTER II

COMPETENCE OF THE COURT

Article 34-35-36-37-38 115

CHAPTER III

PROCEDURE

Article 39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64 117

CHAPTER IV

ADVISORY OPINIONS

Article 65-66-67-68 122

CHAPTER V

AMENDMENT

Article 69-70 124

ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ និងលក្ខន្តិកៈ នៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

SAN FRANCISCO • 1945

ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ

យើងជាប្រជាជាតិទាំងអស់ នៃ សហប្រជាជាតិ បានរួបរួមគ្នាសម្រេច

ដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្សជំនាន់ក្រោយឱ្យរួចផុតពីទុក្ខវេទនានៃសង្គ្រាម ដែលបានកើតឡើងពីរដង ក្នុងជីវិតរបស់យើងបាននាំមកនូវទុក្ខសោកដល់មនុស្សជាតិ និង ដើម្បីបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវជំនឿលើ សិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និង តម្លៃរបស់មនុស្សក្នុងសិទ្ធិស្មើគ្នារវាង បុរស និង ស្ត្រី និង ប្រទេសតូច ជាមួយ ប្រទេសធំ និងបង្កើតលក្ខខណ្ឌដែលយុត្តិធម៌ និង ការគោរពចំពោះកាតព្វកិច្ចដែលកើតចេញពីសន្ធិសញ្ញា និង ប្រភពដទៃទៀតនៃច្បាប់អន្តរជាតិ អាចរក្សាបាន និងដើម្បីលើកកម្ពស់វឌ្ឍនភាពសង្គម និង ស្តង់ដារជីវិតឱ្យកាន់តែប្រសើរនៅក្នុងសេរីភាពធំជាងមុន។

ហើយសម្រាប់គោលបំណងទាំងនេះ

អនុវត្តការអត់ឱន និង រស់នៅជាមួយគ្នាដោយសន្តិភាពក្នុងនាមជាអ្នកជិតខាងល្អ និ ងរួបរួមកម្លាំងរបស់យើងដើម្បីរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខ អន្តរជាតិ និង ធានាដោយការទទួលយកគោលការណ៍ និងស្ថាប័ននៃវិធីសាស្ត្រកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធនឹងមិនត្រូវឱ្យប្រើប្រាស់ឡើយ រក្សាទុកប្រើក្នុងផលប្រយោជន៍រួម និង យន្តការអន្តរជាតិសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមរបស់ប្រជាជនទាំងអស់

សម្រេចចិត្តដោយស្ម័គ្រស្មោះដើម្បីបង្រួបបង្រួមសមិទ្ធផលរបស់យើងឱ្យសម្រេចបាននូវគោលបំណងខាងលើនេះ

អាស្រ័យហេតុនេះរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួនរបស់យើង តាមរយៈអ្នកតំណាងដែលបានជួបប្រជុំគ្នានៅទីក្រុង សាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូ ដែលបានបង្ហាញពីអំណាចពេញលេញរបស់ខ្លួនដែលមានទម្រង់ល្អនិងត្រឹមត្រូវបានយល់ព្រមតាមធម្មនុញ្ញរបស់សហប្រជា

ជាតិបច្ចុប្បន្ន និង បង្កើតអង្គការអន្តរជាតិមួយ ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា **អង្គការសហប្រជាជាតិ**។

ជំពូកទី ១
គោលបំណងនិងគោលការណ៍

មាត្រា ១

គោលបំណងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិគឺ៖

១- រក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិនិងដល់ទីបញ្ចប់៖ ចាត់វិធានការសមូហភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការការពារនិងការលុបបំបាត់ការគំរាមកំហែងដល់សន្តិភាពនិងការបង្ក្រាបអំពើឈ្លានពាន ឬ ការរំលោភបំពានសន្តិភាពផ្សេងទៀត និង នាំមកនូវ មធ្យោបាយសន្តិភាពនិងការអនុលោមតាមគោលការណ៍យុត្តិធម៌និងច្បាប់អន្តរជាតិ ការកែសម្រួល ឬ ការដោះស្រាយវិវាទអន្តរជាតិ ឬ ស្ថានភាពដែលអាចនាំឱ្យមានការរំលោភបំពានសន្តិភាព ។

២. បង្កើតទំនាក់ទំនងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិនានាដោយផ្អែកលើការគោរពគោលការណ៍សិទ្ធិស្មើគ្នា និង ការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ប្រជាជននិងចាត់វិធានការសមស្របផ្សេងទៀតដើម្បីពង្រឹងសន្តិភាពសកល។

៣. ដើម្បីសម្រេចបានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរជាតិនៃចរិតលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចសង្គមវប្បធម៌ ឬ មនុស្សធម៌ និង ក្នុងការលើកកម្ពស់និងលើកទឹកចិត្តការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ភេទភាសា ឬ សាសនាឡើយ ។ និង

៤. ដើម្បីជាមជ្ឈមណ្ឌលសំរបសំរួលសកម្មភាពរបស់ប្រជាជាតិក្នុងការសំរេចបាននូវចំណុចរួមទាំងនេះ។

មាត្រា ២

អង្គការនិងសមាជិករបស់ខ្លួនក្នុងការស្វែងរកគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវធ្វើសកម្មភាពស្របតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម

១. អង្គការផ្អែកលើគោលការណ៍សមភាពអធិបតេយ្យភាពរបស់សមាជិកទាំងអស់។

២. សមាជិកទាំងអស់ដើម្បីធានាដល់ពួកគេនូវសិទ្ធិនិងអត្ថប្រយោជន៍ដែលកើតចេញពីសមាជិកភាពត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដោយសុច្ចរិតភាពដោយស្មោះត្រង់តាមធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន។

៣. សមាជិកទាំងអស់ត្រូវដោះស្រាយវិវាទអន្តរជាតិរបស់ខ្លួនដោយសន្តិវិធីក្នុងលក្ខណៈមួយដែលសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ និងយុត្តិធម៌មិនមានគ្រោះថ្នាក់។

៤. សមាជិកទាំងអស់ត្រូវបដិសេធក្នុងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិរបស់ខ្លួនពីការគំរាមកំហែងឬការប្រើប្រាស់កម្លាំងប្រឆាំងនឹងបូរណភាពទឹកដីឬឯករាជ្យភាពនយោបាយរបស់រដ្ឋណាមួយឬក្នុងលក្ខណៈផ្សេងទៀតដែលមិនត្រូវនឹងគោលបំណងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

៥. សមាជិកទាំងអស់ត្រូវផ្តល់ឱ្យអង្គការសហប្រជាជាតិនូវរាល់ជំនួយក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលវាត្រូវអនុវត្តតាមធម្មនុញ្ញនេះហើយនឹងមិនព្រមផ្តល់ជំនួយដល់រដ្ឋណាមួយដែលអង្គការសហប្រជាជាតិកំពុងចាត់វិធានការការពារឬអនុវត្តឡើយ។

៦. អង្គការត្រូវធានាថារដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិធ្វើសកម្មភាពស្របតាមគោលការណ៍ទាំងនេះរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្នដែលចាំបាច់សម្រាប់ការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

៧. គ្មានអ្វីដែលមាននៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអង្គការសហប្រជាជាតិធ្វើអន្តរាគមន៍លើបញ្ហាដែលមានសារៈសំខាន់នៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចក្នុងស្រុករបស់រដ្ឋណាមួយឬតម្រូវឱ្យសមាជិកត្រូវបញ្ជូនបញ្ហាទាំងនោះទៅដោះស្រាយតាមធម្មនុញ្ញនេះ។ ប៉ុន្តែគោលការណ៍នេះមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តវិធានការ នៅក្រោមជំពូកទី VII ឡើយ។

ជំពូកទី ២
សមាជិក

មាត្រា ៣
សមាជិកដើមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ

រដ្ឋដែលបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីអង្គការអន្តរជាតិនៅសាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូ ឬ ធ្លាប់បានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីប្រកាសដោយអង្គការសហប្រជាជាតិនៅថ្ងៃទី ១ ខែមករាឆ្នាំ ១៩៤២ ចុះហត្ថលេខាលើធម្មនុញ្ញនេះហើយផ្តល់សច្ចាប័នតាមមាត្រា ១១០ ។

មាត្រា ៤

១. ការចូលជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិគឺបើកចំហចំពោះរដ្ឋទាំងអស់ដែលស្រឡាញ់សន្តិភាពដែលទទួលយកកាតព្វកិច្ចដែលមាននៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នហើយតាមសាលក្រមរបស់អង្គការអាចនិងមានឆន្ទៈក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងនេះ។

២. ការទទួលយករដ្ឋណាមួយចូលជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិនឹងត្រូវសម្រេចដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៥

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលសកម្មភាពការពារឬការអនុវត្តត្រូវបានធ្វើឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចត្រូវបានព្យួរពីការប្រើប្រាស់សិទ្ធិនិងបុព្វសិទ្ធិនៃសមាជិកភាពដោយមហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ ការអនុវត្តសិទ្ធិនិងឯកសិទ្ធិទាំងនេះអាចត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៦

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលបានរំលោភលើគោលការណ៍ដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះអាចត្រូវបណ្តេញចេញពី ការរៀបចំដោយមហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

ជំពូកទី ៣
អង្គការនយោបាយ

មាត្រា ៧

១. បានបង្កើតឡើងជាអង្គការនយោបាយសំខាន់ៗរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិមាន ៖ មហាសន្និបាត ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ក្រុមប្រឹក្សាតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ និង លេខាធិការដ្ឋាន។

២. អង្គការបុត្រសម្ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែលចាំបាច់អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន ។

មាត្រា ៨

អង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងមិនដាក់កំហិតលើសិទ្ធិរបស់បុរស និង ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមក្នុងសមត្ថភាពណាមួយ និង ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃភាពស្មើគ្នានៅក្នុងអង្គការសំខាន់ និង បុត្រសម្ព័ន្ធរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ជំពូកទី ៤
មហាសន្និបាត
សមាសភាព

មាត្រា ៩

១. មហាសន្និបាតត្រូវមានសមាជិក ទាំងអស់នៃ អង្គការសហប្រជាជាតិ។

២. សមាជិកម្នាក់ៗ មានតំណាង មិនលើសពីប្រាំនាក់នៅក្នុងមហាសន្និបាត។

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ១០

មហាសន្និបាតអាចពិភាក្សាអំពីបញ្ហាណាមួយ ឬ រឿងណាមួយនៅក្នុងវិសាលភាពនៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះ ឬ ទាក់ទងនឹងអំណាចនិងមុខងាររបស់អង្គការណាមួយដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះលើកលែងតែមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ អាចធ្វើឱ្យ អនុសាសន៍ដល់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិឬក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ ទាំងពីរចំពោះបញ្ហា ឬ រឿងណាមួយ ។

មាត្រា ១១

១. មហាសន្និបាតអាចពិចារណាអំពីគោលការណ៍ទូទៅនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិរួមទាំងគោលការណ៍គ្រប់គ្រងការដកហូតអាវុធនិងបទប្បញ្ញត្តិនៃសព្វាវុធហើយអាចផ្តល់អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងគោលការណ៍បែបនេះចំពោះសមាជិកឬក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខឬ ទៅទាំងពីរ។

២. មហាសន្និបាតអាចពិភាក្សាអំពីបញ្ហា មួយដែលទាក់ទងនឹងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិដែលបាននាំមកដោយសមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ ដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ រឺ ដោយរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ជាមួយមាត្រា ៣៥ កថាខណ្ឌទី ២ ហើយលើកលែងតែមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ អាចផ្តល់អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងបញ្ហាណាមួយចំពោះរដ្ឋ ឬ រដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ ឬ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ ចំពោះបញ្ហាទាំងពីរ។ រាល់បញ្ហាបែបណាដែលជាសកម្មភាពចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដោយមហាសន្និបាតមុនឬ ក្រោយកិច្ចពិភាក្សា។

៣. មហាសន្និបាតអាចហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខចំពោះស្ថានភាពដែលទំនងជាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

៤. អំណាចនៃមហាសន្និបាតដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះមិនកំណត់វិសាលភាពទូទៅនៃមាត្រា ១០ ឡើយ។

មាត្រា ១២

១. ខណៈពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខកំពុងអនុវត្តចំពោះជំលោះឬស្ថានភាពណាមួយមុខងារដែលបានកំណត់នៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នមហាសន្និបាតមិនត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ណាមួយទាក់ទងនឹងជម្លោះឬស្ថានភាពនោះទេលុះត្រាតែក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខស្នើសុំ។

២. អគ្គលេខាធិការដោយមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនឹងជូនដំណឹងដល់មហាសន្និបាតនៅសម័យប្រជុំនីមួយៗនៃបញ្ហាណាមួយទាក់ទងនឹងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិដែលត្រូវបានក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដោះស្រាយនិងជូនដំណឹងដូចគ្នា សភាឬសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រសិនបើមហាសន្និបាតមិនស្ថិតនៅក្នុងសម័យប្រជុំភ្លាម ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខឈប់ដោះស្រាយបញ្ហានេះ។

មាត្រា ១៣

១. មហាសន្និបាតត្រូវផ្តួចផ្តើមការសិក្សានិងផ្តល់អនុសាសន៍ក្នុងគោលបំណង៖

ក. លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងវិស័យនយោបាយនិងជំរុញឱ្យមានការវិវឌ្ឍន៍រីកចម្រើននៃច្បាប់អន្តរជាតិនិងការធ្វើក្ូដនីយកម្មរបស់ខ្លួន

ខ. លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិលើវិស័យសេដ្ឋកិច្ចសង្គម វប្បធម៌ អប់រំ និង សុខាភិបាលព្រមទាំងជួយដល់ការសម្រេចបាននូវសិទ្ធិមនុស្សនិងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ ភេទ ភាសា ឬ សាសនាឡើយ។

២. ការទទួលខុសត្រូវមុខងារនិងអំណាចបន្ថែមទៀតនៃមហាសន្និបាតដោយគោរពតាមបញ្ហាដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (ខ) ខាងលើមានចែងក្នុងជំពូកទី ៩ និងទី ១០ ។

មាត្រា ១៤

យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១២ មហាសន្និបាតអាចផ្តល់អនុសាសន៍វិធានការសម្រាប់ការកែសម្រួលដោយសន្តិវិធីនៃស្ថានភាពណាមួយដោយមិនគិតពីប្រភពដើមដែលវាទំនងជាធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាពទូទៅឬទំនាក់ទំនងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិរួមទាំងស្ថានភាពដែលបណ្តាលមកពីការរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិ នៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នកំណត់គោលបំណងនិងគោលការណ៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ១៥

១. មហាសន្និបាតត្រូវទទួលនិងពិចារណាលើរបាយការណ៍ពិសេសប្រចាំឆ្នាំពីក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ របាយការណ៍ទាំងនេះត្រូវរាប់បញ្ចូលនូវ

គណនីមួយអំពីវិធានការដែលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខបានសំរេចឬអនុវត្តដើម្បីរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិ។

២. មហាសន្និបាតត្រូវទទួលនិងពិចារណាលើរបាយការណ៍ពីស្ថាប័នដទៃទៀតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ១៦

មហាសន្និបាតត្រូវបំពេញមុខងារបែបនេះដោយគោរពតាមប្រព័ន្ធជឿទុកចិត្តអន្តរជាតិដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី ១២ និង ១៣ រួមទាំងការយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងទទួលបន្ទុកទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់តំបន់ដែលមិនត្រូវបានកំណត់ជាយុទ្ធសាស្ត្រ។

មាត្រា ១៧

១. មហាសន្និបាតត្រូវពិនិត្យនិងអនុម័តថវិការបស់អង្គការ។

២. ការចំណាយរបស់អង្គការត្រូវទទួលដោយសមាជិកដូចដែលបានកំណត់ដោយមហាសន្និបាត។

៣. មហាសន្និបាតត្រូវពិចារណានិងអនុម័តរាល់ការរៀបចំថវិកានិងថវិកាជាមួយទីភ្នាក់ងារឯកទេសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧ ហើយត្រូវពិនិត្យថវិការដ្ឋបាលរបស់ទីភ្នាក់ងារឯកទេសទាំងនោះក្នុងគោលបំណងផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ទីភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ។

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ១៨

១. សមាជិកម្នាក់ៗនៃមហាសន្និបាតត្រូវមានសម្លេងតែមួយ។

២.សេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតលើសំនួរសំខាន់ៗត្រូវធ្វើដោយមតិភាគច្រើនពីរភាគបីនៃសមាជិកដែលមានវត្តមាននិងបោះឆ្នោត។ សំណួរទាំងនេះរួមមាន៖ អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខ

អន្តរជាតិ ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកមិនអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា អនុលោមតាមកថាខណ្ឌ (គ) នៃមាត្រា ៨៦ ការចូលជាសមាជិកថ្មីរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ការព្យួរសិទ្ធិនិងបុព្វសិទ្ធិនៃសមាជិកភាព ការបណ្តេញសមាជិក សំណួរទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិនិងសំណួរថវិកា។

៣. សេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហាផ្សេងៗរួមទាំងការកំណត់ប្រភេទបញ្ហាបន្ថែមដែលត្រូវសម្រេចដោយមតិភាគច្រើន ២ ភាគ ៣ ត្រូវធ្វើឡើងដោយសមាជិកភាគច្រើនដែលមានវត្តមាននិងបោះឆ្នោត។

មាត្រា ១៩

សមាជិកម្នាក់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការទូទាត់នៃការរួមចំណែកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនដល់អង្គការនេះនឹងមិនមានការបោះឆ្នោតនៅក្នុងមហាសន្និបាតទេប្រសិនបើចំនួននៃការសងរបស់ខ្លួនស្មើនឹងឬលើសពីចំនួននៃការរួមចំណែកដែលបានមកពីចំនួនមុនពីរឆ្នាំពេញ។ ទោះយ៉ាងណាមហាសន្និបាតអាចអនុញ្ញាតបែបនេះសមាជិកដើម្បីបោះឆ្នោតប្រសិនបើគេពេញចិត្តថាការខកខានមិនបានបង់ប្រាក់គឺដោយសារលក្ខខណ្ឌលើសពីការគ្រប់គ្រងរបស់សមាជិក។

នីតិវិធី

មាត្រា ២០

មហាសន្និបាតត្រូវជួបប្រជុំជាប្រចាំរៀងរាល់ឆ្នាំនិងក្នុងវគ្គពិសេសណាមួយតាមតម្រូវការ។ កិច្ចប្រជុំពិសេសត្រូវបានអគ្គលេខាធិការបញ្ចុះបញ្ចូលតាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ សមាជិកភាគច្រើននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ២១

មហាសន្និបាតត្រូវអនុម័តវិធាននីតិវិធីរបស់ខ្លួន។ វានឹងជ្រើសរើសប្រធានរបស់ខ្លួនសម្រាប់សម័យប្រជុំនីមួយៗ។

មាត្រា ២២

មហាសន្និបាតអាចបង្កើតអង្គការបុត្រសម្ព័ន្ធតាមដែលខ្លួនយល់ថាចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី ៥
ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ

សមាសភាព

មាត្រា ២៣

១. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខមានសមាជិក ១១ នាក់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ សាធារណរដ្ឋចិន បារាំង សហភាពសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមសូវៀត ចក្រភពអង់គ្លេសនិងអៀរឡង់ខាងជើង និង សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងក្លាយជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ មហាសន្និបាតត្រូវជ្រើសរើសសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិចំនួនប្រាំមួយផ្សេងទៀតជាសមាជិកមិនអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដោយគិតគូរពីការទទួលបានប្រាក់ពិសេសជាពិសេសចំពោះការរួមចំណែករបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។ និងគោលបំណងផ្សេងទៀតរបស់អង្គការព្រមទាំងការចែកចាយភូមិសាស្ត្រប្រកបដោយសមធម៌

២. សមាជិកមិនអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនឹងត្រូវជាប់ឆ្នោតក្នុងអាណត្តិ ២ ឆ្នាំ។ ទោះយ៉ាងណានៅក្នុងការបោះឆ្នោតលើកដំបូងនៃសមាជិកមិនអចិន្ត្រៃយ៍សមាជិកបីរូបនឹងត្រូវជ្រើសរើសសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ។

សមាជិកដែលចូលនិវត្តន៍នឹងមិនមានសិទ្ធិទទួលបានការបោះឆ្នោតឡើងវិញភ្លាមៗទេ។

៣. សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវមានអ្នកតំណាងម្នាក់។

មុខងារនិងអំណាច

មាត្រា ២៤

១. ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវចំណាត់ការរហ័សនិងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិសមាជិករបស់ខ្លួនផ្តល់ការទទួលខុសត្រូវចម្បងដល់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិហើយយល់ព្រមថាក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមការទទួលខុសត្រូវនេះក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខបានអនុវត្ត ។

២. ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចទាំងនេះក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវធ្វើសកម្មភាពស្របតាមគោលបំណងនិងគោលការណ៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។ អំណាចជាក់លាក់ដែលផ្តល់ឱ្យក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខសម្រាប់ការពេញនូវភារកិច្ចទាំងនេះមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី ៦ ទី ៧ ទី ៨ និងទី ១២ ។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវដាក់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំហើយបើចាំបាច់របាយការណ៍ពិសេសជូនមហាសន្និបាតដើម្បីពិចារណា។

មាត្រា ២៥

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិយល់ព្រមទទួលយកនិងអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខស្របតាមធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន។

មាត្រា ២៦

ដើម្បីលើកកម្ពស់ការបង្កើតនិងថែរក្សាសន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិជាមួយនឹងការបង្វែរការផលិតអាវុធតិចតួចបំផុតនៃធនធានមនុស្សនិងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពិភពលោក ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើត

ដោយមានជំនួយពីគណៈកម្មាធិការបុគ្គលិកយោធាយោងតាមមាត្រា ៤៧ ។ ផែនការដែលត្រូវដាក់ជូនសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការបង្កើតប្រព័ន្ធសម្រាប់គ្រប់គ្រង "អាវុធ។

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ២៧

១. សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនីមួយៗត្រូវមានការបោះឆ្នោតមួយសំលេង។

២. សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខស្តីពីបញ្ហានីតិវិធីត្រូវធ្វើឡើងដោយសំលេងគាំទ្រដោយសមាជិក ៧ នាក់។

៣. សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខស្តីពីបញ្ហាផ្សេងទៀតទាំងអស់ត្រូវធ្វើដោយការបោះឆ្នោតដោយមានសមាជិកចំនួន ៧ រួមទាំងសម្លេងគាំទ្ររបស់សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍។ បានចែងថានៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៦ និងក្រោមកថាខ័ណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រា ៥២ ភាគីដែលមានវិវាទត្រូវជៀសវាងពីការបោះឆ្នោត។

និតិវិធី

មាត្រា ២៨

១. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវរៀបចំឡើងដើម្បីអាចដំណើរការជាបន្តបន្ទាប់។ សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវមានគោលបំណងតំណាងគ្រប់ពេលវេលានៅក្នុងអាសនៈរបស់អង្គការ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវមានកិច្ចប្រជុំតាមកាលកំណត់ដែលសមាជិកនីមួយៗរបស់ខ្លួនអាចត្រូវបានតំណាងដោយសមាជិករដ្ឋាភិបាលឬដោយតំណាងពិសេសផ្សេងទៀត។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចរៀបចំកិច្ចប្រជុំនៅកន្លែងផ្សេងក្រៅពីអាសនៈរបស់អង្គការដូចដែលនៅក្នុងសាលក្រមរបស់ខ្លួននឹងជួយសម្រួលដល់ការងាររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ២៩

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចបង្កើតអង្គការបុត្រសម្ព័ន្ធទាំងនោះតាមដែលខ្លួនយល់ថាចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣០

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវអនុម័តវិធាននីតិវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរួមទាំងវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសប្រធានរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣១

សមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលមិនមែនជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចចូលរួមដោយគ្មានការបោះឆ្នោតក្នុងការពិភាក្សាអំពីសំណួរណាមួយដែលត្រូវបានចោទសួរនៅចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនៅពេលណាដែលចុងក្រោយចាត់ទុកថាផលប្រយោជន៍របស់សមាជិកនោះត្រូវបានប៉ះពាល់ជាពិសេស។

មាត្រា ៣២

សមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលមិនមែនជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ រដ្ឋណាមួយដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិប្រសិនបើជាភាគីជម្លោះដែលស្ថិតក្រោមការពិចារណារបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមដោយគ្មាន បោះឆ្នោតនៅក្នុងការពិភាក្សាទាក់ទងនឹងវិវាទនេះ។ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវដាក់ចេញនូវល័ក្ខ

ខ័ណ្ឌដូចដែលវាបានចាត់ទុកថាគ្រាន់តែជាការចូលរួមរបស់រដ្ឋមួយដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

ជំពូកទី ៦
ការដោះស្រាយជម្លោះប៉ាស៊ីហ្វិក

មាត្រា ៣៣

១. ភាគីជម្លោះណាមួយការបន្តដែលទំនងជាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ការថែរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិជាដំបូងត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយតាមរយៈការចរចា ការស៊ើបអង្កេត ការសម្រុះសម្រួល។ ការផ្សះផ្សាអាជ្ញាកណ្តាល ការដោះស្រាយតាមផ្លូវតុលាការ ងាកទៅរកទីភ្នាក់ងារ ឬ ការរៀបចំតំបន់ ឬ មធ្យោបាយសន្តិភាពផ្សេងទៀតតាមជម្រើសរបស់ពួកគេ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនៅពេលដែលយល់ឃើញថាចាំបាច់សូមអំពាវនាវដល់ភាគីនានាឱ្យដោះស្រាយវិវាទរបស់ពួកគេដោយមធ្យោបាយបែបនេះ។

មាត្រា ៣៤

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចស៊ើបអង្កេតលើវិវាទណាមួយ ឬ ស្ថានភាពណាមួយដែលអាចនាំឱ្យមានការខ្វែងគំនិតអន្តរជាតិ ឬ បង្កឱ្យមានជម្លោះ ដើម្បីកំណត់ថាតើការបន្តជម្លោះ ឬ ស្ថានការណ៍ទំនងជាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ការថែរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិ។

មាត្រា ៣៥

១. សមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិអាចនាំមកនូវជម្លោះណាមួយឬស្ថានភាពណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៤ ដើម្បីឱ្យក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ មហាសន្និបាតយកចិត្តទុកដាក់។

២. រដ្ឋមួយដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិអាចបង្ហាញការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ មហាសន្និបាតអំពីវិវាទណាមួយដែលខ្លួនជាភាគីប្រសិនបើខ្លួនយល់ព្រមជាមុនក្នុងគោលបំណងវិវាទកាតព្វកិច្ច នៃការតាំងទីលំនៅនៅប៉ាស៊ីហ្វិកដែលមានចែងនៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន។

៣. ដំណើរការនៃមហាសន្និបាតទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ក្រោមមាត្រានេះនឹងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ និង ១២ ។

មាត្រា ៣៦

១. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចណែនាំ នូវនីតិវិធី ឬវិ ធីសាស្រ្តនៃការកែតម្រូវសមស្រប នៅក្នុងដំណាក់កាលណាមួយនៃជំលោះដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ ឬ ស្ថានភាពដែលមានលក្ខណៈដូចកើតឡើងដោយឯងៗ ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខគួរតែពិចារណាលើនីតិវិធីណាមួយសម្រាប់ការដោះស្រាយវិវាទដែលភាគីទាំងពីរបានអនុម័តរួចហើយ។

៣. ក្នុងការផ្តល់អនុសាសន៍នៅក្រោមមាត្រានេះក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខក៏គួរពិចារណាផងដែរថាវិវាទតាមផ្លូវច្បាប់គួរតែត្រូវបានភាគីទាំងពីរបញ្ជូនទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃលក្ខន្តិកៈតុលាការ។

មាត្រា ៣៧

១. ប្រសិនបើភាគីជម្លោះដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ បរាជ័យក្នុងការដោះស្រាយតាមមធ្យោបាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រានោះពួកគេត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

២. ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខយល់ឃើញថាការបន្តនៃវិវាទនេះទំនងជាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិនោះត្រូវ

សំរេចថាតើត្រូវចាត់វិធានការតាមមាត្រា ៣៦ ឬ ផ្តល់អនុសាសន៍អំពីលក្ខខណ្ឌនៃការដោះស្រាយនោះតាមការគិតគួរសមស្រប។

មាត្រា ៣៨

ដោយគ្មានការរើសអើងចំពោះបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៣ ដល់មាត្រា ៣៧ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាច ផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ភាគីក្នុងគោលបំណងដោះស្រាយជម្លោះនៅប៉ាស៊ីហ្វិកប្រសិនបើភាគីទាំងអស់ដែលមានជម្លោះណាមួយស្នើសុំ ។

ជំពូកទី ៧
សកម្មភាពឆ្លើយតបចំពោះ ការគំរាមកំហែងដល់សន្តិភាព ការបែកបាក់នៃសន្តិភាព, និងសកម្មភាពនៃការឈ្លានពាន

មាត្រា ៣៩

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវកំណត់ពីអត្ថិភាពនៃការគំរាមកំហែងណាមួយចំពោះសន្តិភាព ការរំលោភបំពានសន្តិភាព ឬ សកម្មភាពឈ្លានពានហើយត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ ឬ សម្រេចថាតើវិធានការបែបណាដែលត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ៤១ និង ៤២ ដើម្បីរក្សា ឬ ស្តារសន្តិភាពអន្តរជាតិ និង សន្តិសុខ។

មាត្រា ៤០

ដើម្បីការពារស្ថានការណ៍កុំឱ្យកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចអំពាវនាវដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធឱ្យអនុវត្តតាមវិធានការបណ្តោះអាសន្នទាំងនោះតាមដែលចាំបាច់ ឬ ចង់បានមុននឹងធ្វើការផ្តល់អនុសាសន៍ឬសម្រេចចិត្តលើវិធានការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ សូម ។ វិធានការបណ្តោះអាសន្នបែប

នេះនឹងមិនមានការរើសអើងចំពោះសិទ្ធិការទាមទារ ឬ ទីតាំងរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធឡើយ។ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវគិតគូរពីការខកខានមិនបានអនុវត្តតាមវិធានការបណ្តោះអាសន្នបែបនេះ។

មាត្រា ៤១

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចសម្រេចថាតើវិធានការអ្វីដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធត្រូវប្រើដើម្បីផ្តល់នូវប្រសិទ្ធភាពដល់ការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួនហើយវាអាចអំពាវនាវដល់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ អនុវត្តវិធានការបែបនេះ។ ទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលទាំងការផ្អាកទាំងស្រុង ឬ មួយផ្នែកនៃទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ច និងផ្លូវដែកសមុទ្រ ផ្លូវអាកាស ប្រៃសណីយ៍ ទូរលេខវិទ្យុ និង មធ្យោបាយទំនាក់ទំនងផ្សេងទៀត និង ការផ្តាច់ទំនាក់ទំនងការទូត។

មាត្រា ៤២

ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខពិចារណាថាវិធានការណ៍ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ មិនគ្រប់គ្រាន់ ឬបានបង្ហាញថាមិនគ្រប់គ្រាន់នោះវាអាចចាត់វិធានការដោយកម្លាំងទ័ព អាកាស សមុទ្រ ឬ ដីគោកតាមការចាំបាច់ដើម្បីរក្សាឬស្តារសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិឡើងវិញ។ សកម្មភាពបែបនេះអាចរាប់បញ្ចូលទាំងការធ្វើបាតុកម្មរាំងខ្ទប់ និង ប្រតិបត្តិការផ្សេងទៀតដោយកម្លាំងទ័ពអាកាស សមុទ្រ ឬ ដីគោករបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ៤៣

១. សមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងគោលបំណងចូលរួមចំណែកក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិសូមអនុវត្តឱ្យបានដល់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខតាមការអំពាវនាវរបស់ខ្លួននិងតាមដោយមានកិច្ច

ព្រមព្រៀងឬកិច្ចព្រមព្រៀងជំនួយពិសេសរបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងមធ្យោបាយរួមទាំងសិទ្ធិឆ្លងកាត់ចាំបាច់សម្រាប់គោលបំណងរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

២. កិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងឡាយ ត្រូវគ្រប់គ្រងនូវចំនួននិងប្រភេទកងកម្លាំងទ័ព កម្រិតនៃការត្រៀមខ្លួន និង ទីតាំងទូទៅនិងមធ្យោបាយ និង ជំនួយដែលត្រូវផ្តល់ជូន។

៣- កិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងឡាយត្រូវចរចាឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ ការចរចារនេះនឹងត្រូវបានសម្រេច រវាងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ និង សមាជិក ឬ រវាងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ និង ក្រុមសមាជិកហើយត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការផ្តល់សច្ចាប័នពីរដ្ឋហត្ថលេខីស្របតាមដំណើរការរដ្ឋធម្មនុញ្ញរៀងៗខ្លួន។ ។

មាត្រា ៤៤

នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខបានសំរេចចិត្តប្រើកម្លាំងទ័ព មុននឹងអំពាវនាវដល់សមាជិកដែលមិនមែនជាតំណាងឱ្យផ្តល់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ សូមអញ្ជើញសមាជិកនោះប្រសិនបើសមាជិកចង់ចូលរួមក្នុងការសម្រេចចិត្ត របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខទាក់ទងនឹងការជ្រើសរើសបុគ្គលិកនៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធរបស់សមាជិកនោះ។

មាត្រា ៤៥

ដើម្បីអាចឱ្យអង្គការសហប្រជាជាតិចាត់វិធានការយោធាជាបន្ទាន់សមាជិកត្រូវមានកងកំលាំងទ័ពអាកាសជាតិ ដែលអាចរកបានភ្លាមៗសម្រាប់សកម្មភាពអនុវត្តអន្តរជាតិរួម ។ ភាពខ្លាំង និង កម្រិតនៃការត្រៀមខ្លួនរបស់ក្រុមប្រឆាំងនិងផែនការទាំងនេះសម្រាប់សកម្មភាពរួមរបស់ពួកគេត្រូវកំណត់នៅក្នុងដែនកំណត់ដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសឬកិច្ចព្រម

គ្រឿងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ ដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដោយមានជំនួយពីគណៈកម្មាធិការយោធា។

មាត្រា ៤៦

ផែនការសម្រាប់ការប្រើប្រាស់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដោយមានជំនួយពីគណៈកម្មាធិការយោធា។

មាត្រា ៤៧

១. ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មាធិការយោធាដើម្បីផ្តល់ប្រឹក្សានិងជួយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខលើគ្រប់បញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងតម្រូវការយោធារបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខសម្រាប់ការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិការងារនិងការបញ្ជាការកងកម្លាំងដែលត្រូវបាន ដាក់ឲ្យ ដំណើរការ។ បំពាក់អាវុធ និងការដកហូតអាវុធ។

២. គណៈកម្មាធិការយោធាត្រូវមានប្រធានសេនាធិការ សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ឬ អ្នកតំណាងរបស់ពួកគេ។ សមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិមិនមែនជារៀងរហូតទេ តំណាងដែលស្ថិតនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការត្រូវបានអញ្ជើញដោយគណៈកម្មាធិការដើម្បីចូលរួមជាមួយនៅពេលដែលការទទួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មាធិការមានប្រសិទ្ធភាពទាមទារឱ្យមានការចូលរួមពីសមាជិកនោះនៅក្នុងការងាររបស់ខ្លួន។

៣. គណៈកម្មាធិការបុគ្គលិកយោធាត្រូវទទួលខុសត្រូវក្រោមក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខចំពោះទិសដៅជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធណាមួយដែលត្រូវបាន ដាក់ឲ្យ បោះចោលក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ សំណួរទាក់ទងនឹងការបញ្ជារបស់កងកម្លាំងបែបនេះនឹងត្រូវធ្វើការដោះស្រាយជាបន្តបន្ទាប់។

៤. គណៈកម្មាធិការយោធាដោយមានការអនុញ្ញាតពីក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ហើយបន្ទាប់ពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយទីភ្នាក់ងារតំបន់សមស្របអាចបង្កើតអនុគណៈកម្មការថ្នាក់តំបន់។

មាត្រា ៤៨

១. សកម្មភាពដែលតម្រូវឱ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខសម្រាប់ការថែរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិត្រូវធ្វើឡើងដោយសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ ដោយពួកគេខ្លះតាមដែលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចកំណត់។

២. ការសម្រេចចិត្តបែបនេះត្រូវអនុវត្តដោយសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិដោយផ្ទាល់និងតាមរយៈសកម្មភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិសមស្របដែលពួកគេជាសមាជិក។

មាត្រា ៤៩

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវចូលរួមក្នុងការផ្តល់ជំនួយទៅវិញទៅមកក្នុងការអនុវត្តវិធានការដែលសម្រេចដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៥០

ប្រសិនបើវិធានការការពារឬការអនុវត្តប្រឆាំងនឹងរដ្ឋណាមួយត្រូវបានអនុវត្តដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខរដ្ឋផ្សេងទៀតមិនថាជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិឬអត់ ដែលបង្ហាញថាខ្លួនកំពុងប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចពិសេសដែលកើតចេញពីការអនុវត្តវិធានការទាំងនោះ មានសិទ្ធិពិគ្រោះជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខទាក់ទងនឹងដំណោះស្រាយនៃបញ្ហាទាំងនោះ។

មាត្រា ៥១

គ្មានអ្វីនៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ឬ ការការពារខ្លួនជាសមូហភាពឡើយ ។ ប្រសិនបើការវាយប្រហារដោយអាវុធកើតឡើងប្រឆាំងនឹងសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិណាមួយ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនឹងចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីរក្សាសន្តិភាពនិង

សន្តិសុខអន្តរជាតិ។ វិធានការដែលសមាជិកអនុវត្តក្នុងការប្រើសិទ្ធិការពារខ្លួននេះត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមៗទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខហើយនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអំណាច និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញនេះដើម្បីធ្វើសកម្មភាពនៅពេលណាមួយឡើយ ដែលចាំបាច់ដើម្បីរក្សាឬស្តារឡើងវិញនូវសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

ជំពូកទី ៨
កិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ

មាត្រា ៥២

១. គ្មានអ្វីនៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នរារាំងការកើតមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ ឬ ទីភ្នាក់ងារសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះទាក់ទងនឹងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិតាមលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់សកម្មភាពភូមិភាគឡើយដោយថាការរៀបចំ ឬ ទីភ្នាក់ងារ និង សកម្មភាពរបស់ពួកគេស្របតាមគោលបំណង និងគោលការណ៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

២. សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលចូលទៅក្នុងការរៀបចំឬបង្កើតទីភ្នាក់ងារទាំងនោះត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីសម្រេចបាននូវដំណោះស្រាយសន្តិភាពនៅតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកតាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ ឬ ដោយទីភ្នាក់ងារភូមិភាគនោះ មុននឹងបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវលើកទឹកចិត្តការអភិវឌ្ឍន៍ នៃការដោះស្រាយជំលោះនៅតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកតាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ ឬដោយទីភ្នាក់ងារភូមិភាគនោះតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់រដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធឬយោងតាមក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

៤. អត្ថបទនេះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ឡើយដល់ មាត្រា ៣៤ និង ៣៥

មាត្រា ៥៣

១. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវប្រើកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ទីភ្នាក់ងារក្នុងភូមិភាគបែបនោះសម្រាប់សកម្មភាពអនុវត្តនៅក្រោមអំណាចរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែគ្មានវិធានការអនុវត្តណាមួយត្រូវធ្វើឡើងក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគ ឬ ដោយទីភ្នាក់ងារភូមិភាគដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខទេលើកលែងតែវិធានការប្រឆាំងនឹងរដ្ឋសត្រូវណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១០៧ ឬ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភាគដែលប្រឆាំងនឹងការបន្តគោលនយោបាយឈ្លានពាននៅលើផ្នែកណាមួយនៃរដ្ឋណាមួយរហូតដល់ពេលដែលអង្គការអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលខុសត្រូវចំពោះការការពារការឈ្លានពានបន្ថែមទៀតដោយរដ្ឋនោះ។

២. ពាក្យថាសត្រូវដូចដែលបានប្រើនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះអនុវត្តចំពោះរដ្ឋណាមួយដែលក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ គឺជាសត្រូវរបស់ហត្ថលេខីនៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន។

មាត្រា ៥៤

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវបានជូនដំណឹងឱ្យបានពេញលេញអំពីសកម្មភាពដែលបានអនុវត្តឬក្នុងការសញ្ជឹងគិតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងភូមិភា ឬ ដោយទីភ្នាក់ងារភូមិភាគដើម្បីថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

ជំពូកទី ៩
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
នៃ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម

មាត្រា ៥៥

ក្នុងគោលបំណងបង្កើតលក្ខខណ្ឌនៃស្ថិរភាពនិងសុខុមាលភាពដែលចាំបាច់សម្រាប់ទំនាក់ទំនងសន្តិភាព និង មិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិនានាដោយផ្អែកលើការគោរពគោលការណ៍សិទ្ធិស្មើគ្នានិងការសម្រេចចិត្តដោយ ប្រជាជនខ្លួនឯង អង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវលើកកម្ពស់៖

ក. លើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាព ការងារពេញលេញ និង លក្ខខណ្ឌនៃវឌ្ឍនៈភាព និង ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម

ខ. ដំណោះស្រាយបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចសង្គម សុខភាពអន្តរជាតិ និង បញ្ហាពាក់ព័ន្ធ។ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអប់រំ និង វប្បធម៌ជាតិអន្តរអន្តរ ១១ ។

គ. ការគោរពជាសកលចំពោះការគោរពសិទ្ធិមនុស្សនិងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ដោយគ្មានការរើសអើងជាតិសាសន៍ភេទភាសា ឬ សាសនា។

មាត្រា ៥៦

សមាជិកទាំងអស់សន្យាខ្លួនឯងថា នឹងចាត់វិធានការរួមគ្នា និង ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដោយសហការជាមួយអង្គការដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ ។

មាត្រា ៥៧

១. ទីភ្នាក់ងារឯកទេសផ្សេងៗដែលបង្កើតឡើងដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តររដ្ឋាភិបាល និង មានទំនួលខុសត្រូវអន្តរជាតិធំទូលាយដូចបានកំណត់ក្នុង

បរិធានមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច សង្គម វប្បធម៌ អប់រំសុខភាព និង វិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងត្រូវយកមកទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ ជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៣ ។

២. ដូច្នេះទីភ្នាក់ងារទាំងនេះបាននាំឱ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ នេះហៅថាទីភ្នាក់ងារឯកទេស។

មាត្រា ៥៨

អង្គការត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍សម្រាប់ការសម្របសម្រួលគោលនយោបាយ និងសកម្មភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារឯកទេស។

មាត្រា ៥៩

អង្គការត្រូវផ្តួចផ្តើមការចរចាក្នុងចំណោមរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការបង្កើតទីភ្នាក់ងារឯកទេសថ្មីណាមួយដែលត្រូវការដើម្បីសម្រេចគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ ។

មាត្រា ៦០

ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការបំពេញនូវមុខងាររបស់អង្គការដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះត្រូវប្រគល់ជូននៅក្នុងមហាសន្និបាត និង ក្រោមអំណាចរបស់មហាសន្និបាតនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមដែលមានគោលបំណងនេះដែលអំណាចមានចែងនៅក្នុង ជំពូក ១០ ។

ជំពូក ១០
ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម

សមាសភាព

មាត្រា ៦១

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមត្រូវមានសមាជិកចំនួន ១៨ រូប នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយមហាសន្និបាត។

២. យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ៣ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមចំនួន ៦ រូប ត្រូវបានជ្រើសរើសជារៀងរាល់ឆ្នាំសម្រាប់អាណត្តិ ៣ ឆ្នាំ ។ សមាជិកដែលចូលនិវត្តន៍មានសិទ្ធិ ទទួលបានការបោះឆ្នោតឡើងវិញភ្លាមៗ។

៣. នៅការបោះឆ្នោតលើកទី ១ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមចំនួន ១៨ រូបនឹងត្រូវជ្រើសរើស។ អាណត្តិរបស់សមាជិក ៦ រូបដែលត្រូវបានជ្រើសរើស នឹងត្រូវផុតកំណត់នៅចុងបញ្ចប់ ១ឆ្នាំ និង សមាជិក ៦ នាក់ទៀតនៅចុងបញ្ចប់ ២ ឆ្នាំ នេះស្របតាមការរៀបចំរបស់មហាសន្និបាត។

៤. សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមត្រូវមានអ្នកតំណាងម្នាក់ ។

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ៦២

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចបង្កើត ឬ ផ្តួចផ្តើមការសិក្សា និងរបាយការណ៍ទាក់ទងនឹងសេដ្ឋកិច្ច សង្គមវប្បធម៌ អប់រំសុខភាព និង បញ្ហាអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធហើយអាចផ្តល់អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងបញ្ហាណាមួយចំពោះមហាសន្និបាតនេះដល់សមាជិក អង្គការសហប្រជាជាតិ និងទីភ្នាក់ងារជំនាញពាក់ព័ន្ធ។

២. អាចផ្តល់អនុសាសន៍ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ការគោរព និងការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ព្រមទាំងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

៣. អាចរៀបចំសេចក្តីព្រាងអនុសញ្ញាសម្រាប់ដាក់ជូនមហាសន្និបាតដោយគោរពចំពោះបញ្ហាដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

៤. ដោយយោងតាមវិធានដែលកំណត់ដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចហៅឱ្យប្រជុំសន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីបញ្ហាដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៦៣

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមអាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយទីភ្នាក់ងារណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧ ដោយកំណត់អំពីល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលទីភ្នាក់ងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងត្រូវយកមកទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ។ កិច្ចព្រមព្រៀងបែបនេះនឹងត្រូវអនុម័តដោយមហាសន្និបាត។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមអាចសម្របសម្រួលសកម្មភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារឯកទេសតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់និងផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ទីភ្នាក់ងារទាំងនោះ និងតាមរយៈអនុសាសន៍ដល់មហាសន្និបាតនិងសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ៦៤

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមអាចចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីទទួលបានរបាយការណ៍ទៀងទាត់ពីទីភ្នាក់ងារជំនាញ។ វាអាចធ្វើការរៀបចំជាមួយសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងជាមួយទីភ្នាក់ងារជំនាញដើម្បីទទួលបានរបាយការណ៍ស្តីពីជំហានដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីផ្តល់នូវអនុសាសន៍របស់ខ្លួន និង អនុសាសន៍ស្តីពីបញ្ហាដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនដែលធ្វើឡើងដោយមហាសន្និបាត។

2. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចទំនាក់ទំនងការសង្កេតរបស់ខ្លួនលើរបាយការណ៍ទាំងនេះទៅកាន់មហាសន្និបាត។

មាត្រា ៦៥

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចផ្តល់ព័ត៌មានដល់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ហើយនឹងជួយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខតាមសំណើ។

មាត្រា ៦៦

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវបំពេញមុខងារដូចជាសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងការអនុវត្តអនុសាសន៍របស់មហាសន្និបាត។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមអាច អនុវត្តសេវាកម្មតាមការស្នើសុំរបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ និង តាមសំណើរបស់ទីភ្នាក់ងារឯកទេស ដោយមានការយល់ព្រមពីមហាសន្និបាត។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវអនុវត្តមុខងារផ្សេងទៀតដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅកន្លែងផ្សេងក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នឬតាមការសំរេចរបស់មហាសន្និបាត។

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ៦៧

១. សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមត្រូវមានសម្លេងតែមួយ។

២. សេចក្តីសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមត្រូវធ្វើឡើងដោយសមាជិកភាគច្រើនដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោត ។

និតិវិធី

មាត្រា ៦៨

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម និងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់សិទ្ធិមនុស្ស និង គណៈកម្មការផ្សេងទៀតតាមតម្រូវការសម្រាប់ការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៦៩

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវអញ្ជើញសមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិឱ្យចូលរួមដោយគ្មានការបោះឆ្នោតក្នុងការពិភាក្សារបស់ខ្លួនលើបញ្ហាណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសមាជិកនោះ។

មាត្រា ៧០

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចរៀបចំឱ្យអ្នកតំណាងនៃទីភ្នាក់ងារជំនាញចូលរួមដោយគ្មានការបោះឆ្នោតក្នុងការពិភាក្សារបស់ខ្លួននិងគណៈកម្មការដែលបង្កើតឡើងដោយខ្លួន និងដើម្បីឱ្យតំណាងរបស់ខ្លួនចូលរួមក្នុងការពិភាក្សារបស់ទីភ្នាក់ងារជំនាញ។

មាត្រា ៧១

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម អាចរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងសមស្របសម្រាប់ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលមាននៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន។ កិច្ចព្រមព្រៀងបែបនេះអាចត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ និងប្រសិនបើសមស្របជាមួយអង្គការជាតិបន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៧២

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមត្រូវអនុម័តវិធាននីតិវិធីរបស់ខ្លួនរួមទាំងវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសប្រធាន។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ត្រូវជួបប្រជុំគ្នាតាមតម្រូវការដោយអនុលោមតាមវិធានរបស់ខ្លួនដែលរួមបញ្ចូលទាំងសំនើរសម្រាប់ការកោះប្រជុំតាមការស្នើសុំពីសមាជិកភាគច្រើន។

ជំពូកទី ១១
សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពី
ដែនដីដែលមិនមែនជារដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៧៣

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលមាន ឬ ទទួលខុសត្រូវចំពោះការគ្រប់គ្រងទឹកដីដែលប្រជាជនរបស់ខ្លួនដែលមិនទាន់ទទួលបាននូវវិធានការទទួលស្គាល់ ពេញលេញជារដ្ឋាភិបាល គោលការណ៍ដែលជាផលប្រយោជន៍របស់ប្រជាជននៅលើទឹកដីទាំងនេះគឺសំខាន់បំផុតហើយទទួលយកជាការជឿទុកចិត្តដ៏ពិសិដ្ឋដែលជាកាតព្វកិច្ចលើកកម្ពស់ឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពនៅក្នុងប្រព័ន្ធសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិដែលបង្កើតឡើងដោយធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះ សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជនទាំងនេះ ទឹកដី និង ចុងក្រោយ

ក. ដើម្បីធានាដោយការគោរពចំពោះវប្បធម៌របស់ប្រជាជនដែលពាក់ព័ន្ធ ការរីកចម្រើនផ្នែកនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការអប់រំ ការព្យាបាលត្រឹមត្រូវ និង ការការពារប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពាន។

ខ. ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ រដ្ឋាភិបាលស្វយ័តដោយគិតគូរពីបំណងប្រាថ្នានយោបាយរបស់ប្រជាជននិងជួយពួកគេក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ រីកចម្រើននៃស្ថាប័ននយោបាយសេរី របស់ពួកគេស្របតាមកាលៈទេសៈ

ជាក់លាក់នៃទឹកដីនីមួយៗ និងប្រជាជនព្រមទាំងដំណាក់កាលផ្សេងៗគ្នានៃការអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេ។

គ. ដើម្បីសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិបន្ថែមទៀត។

ឃ. ដើម្បីលើកកម្ពស់វិធានការស្ថាបនានៃការអភិវឌ្ឍលើកទឹកចិត្តការស្រាវជ្រាវ និងសហការជាមួយគ្នា និងនៅពេលណានិងកន្លែងណាដែលសមស្របជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិឯកទេស ក្នុងគោលបំណងសម្រេចបាននូវគោលបំណងជាក់ស្តែងនៃគោលបំណងសង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងវិទ្យាសាស្រ្តដែលមានចែងក្នុងអត្ថបទនេះ។

ង. ដើម្បីបញ្ជូនជាទៀងទាត់ទៅអគ្គលេខាធិការក្នុងគោលបំណងផ្តល់ព័ត៌មានដែលមានដែនកំណត់ដូចជាសន្តិសុខនិងការពិចារណាលើរដ្ឋធម្មនុញ្ញអាចត្រូវការព័ត៌មានស្ថិតិនិងព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសទាក់ទងនឹងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការអប់រំនៅក្នុងទឹកដីដែលពួកគេទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួន។ ក្រៅពីទឹកដីទាំងនោះដែលជំពូកទី ១២ និង ១៣ត្រូវ អនុវត្ត

មាត្រា ៧៤

សមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិក៏យល់ស្របផងដែរថាគោលនយោបាយរបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងទឹកដីដែលជំពូកនេះអនុវត្តមិនតិចជាងការគោរពតំបន់ទីប្រជុំជនរបស់ពួកគេ ត្រូវតែផ្អែកលើគោលការណ៍ទូទៅនៃភាពជាអ្នកជិតខាងល្អដោយគិតគូរពី ផលប្រយោជន៍ សុខុមាលភាព របស់ពិភពលោកក្នុងបញ្ហាសង្គមសេដ្ឋកិច្ចនិងពាណិជ្ជកម្ម។

ជំពូកទី ១២
ប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ

មាត្រា ៧៥

អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបង្កើតឡើងក្រោមអំណាចរបស់ខ្លួននូវប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការត្រួតពិនិត្យលើដែនដីដែលអាចត្រូវបានកំណត់ជាបន្តបន្ទាប់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងបុគ្គលផ្សេងៗ ។ ទឹកដីទាំងនេះត្រូវបានហៅតទៅនេះថាជា *ទឹកដីក្រោមអាណាព្យាបាល*

មាត្រា ៧៦

គោលបំណងជាមូលដ្ឋានប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ ស្របតាមគោលបំណងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះគឺះ

ក. ដើម្បីសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិបន្ថែមទៀត។

ខ. ដើម្បីលើកកម្ពស់ការវិវឌ្ឍន៍ ផ្នែកនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និង ការអប់រំរបស់ប្រជាជននៃទឹកដីដែលទុកចិត្តនិងការអភិវឌ្ឍរីកចម្រើនរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅរករដ្ឋាភិបាលខ្លួនឯងឬឯករាជ្យតាមដែលអាចសមស្របទៅនឹងកាលៈទេសៈជាក់លាក់នៃទឹកដីនីមួយៗនិងប្រជាជនរបស់ខ្លួន និងបំណងប្រាថ្នាដែលបានសម្តែងដោយសេរី ។ ប្រជាជនដែលពាក់ព័ន្ធនិងដូចដែលអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាល។

គ. ដើម្បីលើកកម្ពស់ការគោរពសិទ្ធិមនុស្សនិងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ដោយគ្មានការរើសអើងជាតិសាសន៍ភេទភាសាឬសាសនានិងដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការទទួលស្គាល់ពីភាពអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមករបស់ប្រជាជននៅលើពិភពលោក។ និង

ឃ. ដើម្បីធានាឱ្យមានការគោរពស្មើភាពគ្នាលើបញ្ហាសង្គមសេដ្ឋកិច្ចនិងពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់សមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហ

ប្រជាជាតិ និងជនជាតិរបស់ពួកគេព្រមទាំងការព្យាបាលស្មើភាពគ្នាចំពោះការគ្រប់គ្រងយុត្តិធម៌ ចុងក្រោយដោយគ្មានការរើសអើងចំពោះការសម្រេចបាននូវគោលដៅខាងលើ និងជាកម្មវត្ថុនៃបទប្បញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ៨០ ។

មាត្រា ៧៧

១. ប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ ត្រូវអនុវត្តចំពោះដែនដីក្នុងប្រភេទដែលអាចត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ តាមរយៈនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាលដូចតទៅនេះ៖

ក. ទឹកដីបច្ចុប្បន្នត្រូវបានកាន់កាប់ដោយអាណត្តិ។

ខ. ទឹកដីដែលអាចត្រូវបានផ្តាច់ចេញពីរដ្ឋសត្រូវ ដែលជាលទ្ធផលនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ។ និង

គ. ទឹកដីស្ម័គ្រចិត្តដាក់នៅក្រោមប្រព័ន្ធដោយរដ្ឋដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ។

2. វានឹងក្លាយជាបញ្ហាសម្រាប់កិច្ចព្រមព្រៀងជាបន្តបន្ទាប់ថាតើទឹកដីណាដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទខាងលើ នឹងត្រូវដាក់ក្រោមប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ ហើយតាមលក្ខខណ្ឌណា ។

មាត្រា ៧៨

ប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះទឹកដីដែលបានក្លាយជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិទេ ទំនាក់ទំនងដែលផ្អែកលើការគោរពគោលការណ៍សមភាពអធិបតេយ្យ ។

មាត្រា ៧៩

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការកាន់កាប់ត្រួតត្រាសម្រាប់ដែនដីនីមួយៗដែលត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ រួមទាំងការកែប្រែឬការធ្វើ

វិសោធនកម្មណាមួយត្រូវយល់ព្រមដោយរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់រួមទាំងអំណាចចាំបាច់ក្នុងករណីដែនដីដែលស្ថិតក្រោមអាណត្តិរបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ។ ហើយនឹងត្រូវបានអនុម័តដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៣ និង ៨៥ ។

មាត្រា ៨០

១. លើកលែងតែអ្វីដែលអាចត្រូវបានព្រមព្រៀងគ្នានៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាល បុគ្គលដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៧, ៧៩ និងមាត្រា ៨១ ដោយដាក់ទឹកដីនីមួយៗនៅក្រោមប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ ហើយរហូតដល់កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនោះត្រូវបានបញ្ចប់ គ្មានអ្វីនៅក្នុងជំពូកនេះត្រូវបកស្រាយដោយខ្លួនវាផ្ទាល់ឡើយ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរសិទ្ធិក្នុងលក្ខណៈណាក៏ដោយរបស់រដ្ឋណាមួយ ឬ ប្រជាជនណាមួយ ឬ លក្ខខណ្ឌនៃបរិធានអន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ ដែលសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិអាចជាភាគីរៀងៗខ្លួន។

២. កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះមិនត្រូវបកស្រាយថាជាហេតុផលសម្រាប់ការពន្យាពេល ឬ ការពន្យាពេលនៃការចរចា និងលទ្ធផលកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់ការដាក់អាណត្តិ និង ទឹកដីផ្សេងទៀតក្រោមប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលអន្តរជាតិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៧

មាត្រា ៨១

កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីអំពីការទទួលខុសត្រូវត្រូវមាននៅក្នុងករណីនីមួយៗរួមបញ្ចូលនូវល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលដែនដីទុកចិត្តនឹងត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងកំណត់សិទ្ធិអំណាចដែលនឹងអនុវត្តការគ្រប់គ្រងទឹកដីទុកចិត្ត។ សិទ្ធិអំណាចបែបនេះតទៅហៅថាអំណាចគ្រប់គ្រងអាចជារដ្ឋមួយឬច្រើនឬអង្គការខ្លួនឯង។

មាត្រា ៨២

អាចត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាលនូវ តំបន់យុទ្ធសាស្ត្រ ឬ តំបន់ដែលអាចរួមបញ្ចូលទាំងផ្នែកខ្លះ ឬ ទាំងអស់នៃទឹកដីអាណាព្យាបាល ដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តដោយគ្មានការរើសអើងណាមួយឡើយ ចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៣

មាត្រា ៨៣

១. មុខងារទាំងអស់របស់អង្គការសហប្រជាជាតិទាក់ទងនឹងតំបន់យុទ្ធសាស្ត្រ រួមទាំងការយល់ព្រមលើលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាល និង ការកែប្រែ ឬ ការធ្វើវិសោធនកម្មរបស់ពួកគេត្រូវបានអនុវត្តដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

២. គោលបំណងជាមូលដ្ឋានដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៦ ត្រូវអនុវត្តចំពោះប្រជាជននៃតំបន់យុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗ។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាលនិង ដោយគ្មានការរើសអើងចំពោះការគិតគូរពីសន្តិសុខដើម្បីទទួលបានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាការពារ ដើម្បីបំពេញមុខងារទាំងនោះរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិក្រោមប្រព័ន្ធអាណាព្យាបាលដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហានយោបាយសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និង ការអប់រំនៅក្នុងវិស័យយុទ្ធសាស្ត្រ។

មាត្រា ៨៤

វានឹងក្លាយជាកាតព្វកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងដើម្បីធានាថាទឹកដីដែលទុកចិត្តនឹងមានចំណែកក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។ ចុងក្រោយនេះអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងអាចប្រើប្រាស់កងកម្លាំងស្ម័គ្រចិត្តមធ្យោបាយ និងជំនួយពីទឹកអាណាព្យាបាលក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ច

មាត្រា ៨៥

១. មុខងាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ទាក់ទងនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាល លើគ្រប់វិស័យដែលមិនត្រូវបានកំណត់ថាជាយុទ្ធសាស្ត្ររួមទាំងការយល់ព្រមលើលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនៃការកាន់កាប់ និង ការកែប្រែ ឬ ការធ្វើវិសោធនកម្មរបស់ពួកគេត្រូវបានអនុវត្តដោយមហាសន្និបាត។

២. ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាលដែលដំណើរការក្រោមអំណាចរបស់មហាសន្និបាត នឹងជួយដល់មហាសន្និបាតក្នុងការបំពេញមុខងារទាំងនេះ។

ជំពូកទី ១៣
ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល

សមាសភាព

មាត្រា ៨៦

១. ក្រុមប្រឹក្សាអ្នកទទួលខុសត្រូវមានសមាជិកដូចខាងក្រោមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ៖

ក. សមាជិកទាំងនោះដែលគ្រប់គ្រងតំបន់អាណាព្យាបាល

ខ. សមាជិកទាំងនោះដែលមានឈ្មោះតាមមាត្រា ២៣ ដូចជាមិនគ្រប់គ្រងដែនដីអាណាព្យាបាល និង

គ. សមាជិកដទៃទៀតជាច្រើនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយមហាសន្និបាតក្នុងអាណត្តិ បីឆ្នាំគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីធានាថាចំនួនសមាជិកសរុបនៃក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវបានបែងចែកស្មើៗគ្នារវាងសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលគ្រប់គ្រងទឹកដីអាណាព្យាបាលនិងអ្នកដែលមិនមាន។

២. សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវកំណត់បុគ្គលដែលមានសមត្ថភាពពិសេសម្នាក់ ដើម្បីបង្ហាញពីខ្លួននៅក្នុងនោះ។

មុខងារ និង អំណាច

មាត្រា ៨៧

មហាសន្និបាតនិងក្រោមអំណាចរបស់ខ្លួនក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាលក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនអាចៈ

ក. ពិចារណាលើរបាយការណ៍ដែលបានបញ្ជូនដោយអាជ្ញាធរកអាណាព្យាបាល។

ខ. ទទួលយកញត្តិហើយពិនិត្យវាដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល។

គ. ផ្តល់នូវដំណើរទស្សនកិច្ចជាប្រចាំទៅកាន់ទឹកដីអាណាព្យាបាល រៀងៗខ្លួន តាមការ ព្រមព្រៀងជាមួយអាជ្ញាធរ អាណាព្យាបាល ។ និង

ឃ. ចាត់វិធានការទាំងនេះនិងសកម្មភាពផ្សេងទៀតដោយអនុលោមតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៨៨

ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវបង្កើតកម្រងបញ្ហាស្តីពីការវិវឌ្ឍន៍ ផ្នែកនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងការអប់រំរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៃទឹកដីអាណាព្យាបាលនីមួយៗហើយអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងសម្រាប់ទឹកដីអាណាព្យាបាលនីមួយៗ ក្នុងសមត្ថភាពរបស់មហាសន្និបាតត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនមហាសន្និបាត ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃកម្រងបញ្ហាទាំងនេះ។

ការបោះឆ្នោត

មាត្រា ៨៩

១. សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលម្នាក់ៗត្រូវមានសម្លេងតែមួយ។

២. សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវធ្វើឡើងដោយសមាជិកភាគច្រើនដែលមានវត្តមាននិងបោះឆ្នោត។

និតិវិធី

មាត្រា ៩០

១. ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវអនុម័តវិធាននីតិវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរួមទាំងវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសប្រធានរបស់ខ្លួន។

២. ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវជួបប្រជុំគ្នាតាមតម្រូវការដោយអនុលោមតាមវិធានរបស់ខ្លួនដែលរួមមានការផ្តល់នូវការរៀបចំកិច្ចប្រជុំតាមការស្នើសុំរបស់សមាជិកភាគច្រើន។

មាត្រា ៩១

ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ត្រូវទទួលបានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម និង ទីភ្នាក់ងារជំនាញពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលពួកគេពាក់ព័ន្ធរៀងៗខ្លួន។

ជំពូកទី ១៤
តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

មាត្រា ៩២

តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ គឺជាស្ថាប័នតុលាការសំខាន់របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។ វានឹងដំណើរការស្របតាមលក្ខន្តិកៈឧបសម្ព័ន្ធដែលផ្អែកលើលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការអចិន្ត្រៃយ៍នៃយុត្តិធម៌អន្តរជាតិនិងបង្កើតជាផ្នែកសំខាន់នៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន។

មាត្រា ៩៣

១. សមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិគឺជាភាគី IPSO FACTO តាមលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ។

២. រដ្ឋមួយដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិអាចក្លាយជាភាគីនៃលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិលើល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអង្គសន្និបាតនីមួយៗតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៩៤

១. សមាជិកនីមួយៗនៃអង្គការសហប្រជាជាតិគោរពតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិក្នុងករណីណាក៏ដោយដែលវាជាភាគីចូលរួម។

២. ប្រសិនបើភាគីណាមួយនៃសំណុំរឿងបរាជ័យក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលមានស្រាប់តាមសាលក្រមដែលចេញដោយតុលាការនោះភាគីម្ខាងទៀតអាចមានសិទ្ធិប្តឹងទៅក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដែលបើចាំបាច់យល់ស្របផ្តល់អនុសាសន៍ឬសម្រេចចិត្តលើវិធានការ ត្រូវយកមកអនុវត្តដើម្បីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះសាលក្រម។

មាត្រា ៩៥

គ្មានអ្វីនៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងរារាំងសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិពីការប្រគល់ដំណោះស្រាយនៃភាពខុសគ្នារបស់ពួកគេទៅឱ្យសាលាក្តីដទៃទៀតដោយផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានស្រាប់ឬដែលអាចត្រូវបានបញ្ចប់នាពេលអនាគតឡើយ។

មាត្រា ៩៦

១. មហាសន្និបាតឬក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចស្នើសុំតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិផ្តល់យោបល់ប្រឹក្សាលើបញ្ហាច្បាប់ណាមួយ។

២. តួអង្គដទៃទៀតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិនិងទីភ្នាក់ងារឯកទេសដែលអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយមហាសន្និបាតនៅពេលណាមួយក៏អាចស្នើសុំយោបល់ពីតុលាការអំពីបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ដែលកើតឡើងក្នុងវិសាលភាពនៃសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។

ជំពូកទី ១៥
លេខាធិការដ្ឋាន

មាត្រា ៩៧

លេខាធិការដ្ឋានរួមមានអគ្គលេខាធិការនិងបុគ្គលិកដែលអង្គការអាចត្រូវការ។ អគ្គលេខាធិការត្រូវតែងតាំងដោយមហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។ គាត់នឹងក្លាយជាប្រធានរដ្ឋបាលនៃអង្គការ។

មាត្រា ៩៨

អគ្គលេខាធិការត្រូវធ្វើសកម្មភាពតាមសមត្ថភាពនោះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងអស់នៃមហាសន្និបាតក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម និង ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល ហើយនឹងបំពេញមុខងារផ្សេងទៀតដែលស្ថាប័នទាំងនេះប្រគល់ឱ្យ។ អគ្គលេខាធិការត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនមហាសន្និបាតស្តីពីការងាររបស់អង្គការ។

មាត្រា ៩៩

អគ្គលេខាធិការអាចយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនូវបញ្ហាណាមួយដែលតាមគំនិតរបស់គាត់អាចគំរាមកំហែងដល់ការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

មាត្រា ១០០

១. ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនអគ្គលេខាធិការនិងបុគ្គលិកមិនត្រូវស្វែងរកឬទទួលការណែនាំពីរដ្ឋាភិបាលណាមួយឬពីអាជ្ញាធរណាមួយផ្សេងទៀតដែលនៅក្រៅអង្គការឡើយ។ ពួកគេត្រូវចៀសវាងពីសកម្មភាពណាមួយដែលអាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីជំហររបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាមន្ត្រីអន្តរជាតិដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះអង្គការតែប៉ុណ្ណោះ។

២. សមាជិកនីមួយៗនៃអង្គការសហប្រជាជាតិប្រកាន់ខ្ជាប់នូវចរិតលក្ខណៈអន្តរជាតិផ្តាច់មុខនៃការទទួលខុសត្រូវរបស់អគ្គលេខាធិការនិងបុគ្គលិកហើយមិនស្វែងរកឥទ្ធិពលមកលើពួកគេក្នុងការបោះបង់ការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនឡើយ។

មាត្រា ១០១

១. បុគ្គលិកត្រូវតែងតាំងដោយអគ្គលេខាធិការតាមបទបញ្ញាដែលរៀបចំដោយមហាសន្និបាត។

២. បុគ្គលិកសមស្របនឹងត្រូវចាត់តាំងជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាល និងតាមតម្រូវការដល់ស្ថាប័នដទៃទៀតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ បុគ្គលិកទាំងនេះត្រូវបង្កើតជាផ្នែកមួយនៃលេខាធិការដ្ឋាន។

៣. ការពិចារណាដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងការងាររបស់បុគ្គលិកនិងក្នុងការកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃសេវាកម្មគឺជាតម្រូវការនៃការធានានូវស្តង់ដារគុណភាពប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុត និងសុចរិតភាព។ ការគោរពសមហេតុផលនឹងត្រូវ

បានគិតគូរពីសារៈសំខាន់នៃការជ្រើសរើសបុគ្គលិកឱ្យបានទូលំទូលាយតាមមូលដ្ឋានភូមិសាស្ត្រតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ជំពូកទី ១៦
បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ១០២

1. រាល់សន្ធិសញ្ញានិងរាល់កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលបានចូលដោយសមាជិកណាមួយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិបន្ទាប់ពីធម្មនុញ្ញនេះចូលជាធរមានត្រូវចុះបញ្ជីនៅលេខាធិការដ្ឋានឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

២. គ្មានភាគីណាមួយនៃសន្ធិសញ្ញាឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិណាមួយដែលមិនបានចុះបញ្ជីស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះអាចអំពាវនាវដល់សន្ធិសញ្ញាឬកិច្ចព្រមព្រៀងនោះនៅចំពោះមុខអង្គការណាមួយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ១០៣

ក្នុងករណីមានការប៉ះទង្គិចគ្នារវាងកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិក្រោមធម្មនុញ្ញនេះនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិណាមួយកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ ធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងមានសុពលភាព។

មាត្រា ១០៤

អង្គការនឹងរីករាយនៅលើទឹកដីនៃសមាជិកនីមួយៗរបស់ខ្លួនដែលមានសមត្ថភាពស្របច្បាប់តាមដែលចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តមុខងារនិងការបំពេញនូវគោលបំណងរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ១០៥

១. អង្គការនឹងរីករាយ នៅក្នុងទឹកដីរបស់សមាជិកនីមួយៗ នូវឯកសិទ្ធិនិង អភ័យឯកសិទ្ធិ ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការបំពេញនូវគោលបំណងរបស់ខ្លួន។

២. តំណាងនៃសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិនិងមន្ត្រីនៃអង្គការនេះត្រូវទទួលបានឯកសិទ្ធិ និង អភ័យឯកសិទ្ធិ ដូចគ្នាដែលចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តឯករាជ្យនូវមុខងាររបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងអង្គការ។

៣. មហាសន្និបាតអាចផ្តល់អនុសាសន៍ក្នុងគោលបំណងកំណត់លម្អិតអំពីការអនុវត្តកថាខ័ណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះឬអាចស្នើអនុសញ្ញាដល់សមាជិក អង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

ជំពូកទី ១៧
បញ្ញត្តិនៃអន្តរសន្តិសុខ

មាត្រា ១០៦

ការរង់ចាំការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ ដូចនៅក្នុងគំនិតរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ អនុញ្ញាតឱ្យវាចាប់ផ្តើមអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនតាមមាត្រា ៤២ ។ ភាគីនៃសេចក្តីប្រកាស បួនប្រទេសដែលបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងម្ញូស្គូថ្ងៃទី ៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៤៣ និង ប្រទេសបារាំង យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ៥ នៃសេច

ក្តីប្រកាសនោះត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នា និងតាមកាលៈទេសៈដែលទាមទារជាមួយសមាជិកដទៃទៀតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងគោលបំណងធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នាក្នុងនាមអង្គការ ចាំបាច់សម្រាប់គោលបំណងរក្សាសន្តិភាព និង សន្តិសុខអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១០៧

គ្មានអ្វីនៅក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះ នឹងមិនចាត់ទុកជាមោឃៈឬរារាំងសកម្មភាពទាក់ទងនឹងរដ្ឋណាមួយដែលក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ បានក្លាយជាសត្រូវរបស់ប្រទេសហត្ថលេខីណាមួយ ក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នដែលត្រូវបានគេយក ឬ អនុញ្ញាតជាលទ្ធផលនៃសង្គ្រាមនោះដោយរដ្ឋាភិបាលដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះ សកម្មភាព។

ជំពូកទី ១៨
ការកែសម្រួល

មាត្រា ១០៨

ការធ្វើវិសោធនកម្មធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងចូលជាធរមានចំពោះសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានអនុម័តដោយការបោះឆ្នោតពីរភាគបីនៃសមាជិកនៃមហាសន្និបាត ហើយបានផ្តល់សច្ចាប័នស្របតាមដំណើរការធម្មនុញ្ញរៀងៗខ្លួន ដោយសមាជិកពីរភាគបីនៃ អង្គការសហប្រជាជាតិ រួមទាំងសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ទាំងអស់នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ១០៩

១. សន្និសីទទូទៅរបស់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងគោលបំណងពិនិត្យធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះអាចនឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទនិងទីកន្លែងដែលត្រូវកំណត់ដោយការបោះឆ្នោត ពីរភាគបី នៃសមាជិកនៃមហាសន្និបាតនិង ដោយការបោះឆ្នោតណាមួយ សមាជិក ៧ រូបនៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ។ សមាជិកនីមួយៗនៃអង្គការសហប្រជាជាតិមានសំលេងឆ្នោតមួយនៅក្នុងសន្និសីទនេះ។

២. ការផ្លាស់ប្តូរធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នដែលបានផ្តល់អនុសាសន៍ដោយការបោះឆ្នោត ២ ភាគ ៣ នៃសន្និសីទនឹងចូលជាធរមាននៅពេលដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នស្របតាមដំណើរការធម្មនុញ្ញរៀងៗខ្លួន ដោយសមាជិកពីរភាគបីនៃអង្គការសហប្រជាជាតិរួមទាំងសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ទាំងអស់នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ។

៣. ប្រសិនបើសន្និសីទនេះមិនត្រូវបានរៀបចំឡើងមុនសម័យប្រជុំប្រចាំឆ្នាំលើកទី ១០ នៃមហាសន្និបាតបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននោះសំណើកោះហៅសន្និសីទបែបនេះត្រូវដាក់ក្នុងរបៀបវារៈនៃសម័យប្រជុំនៃមហាសន្និបាតនោះ។ ហើយសន្និសីទនឹងត្រូវរៀបចំឡើងប្រសិនបើមានការសំរេចដោយមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃសមាជិកមហាសន្និបាត និងតាមការបោះឆ្នោតរបស់ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខទាំង ប្រាំពីររូប។

ជំពូកទី ១៩
ការធ្វើសច្ចាប័ន និង ការចុះហត្ថលេខា

មាត្រា ១១០

១. ធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋហត្ថលេខីស្របតាមដំណើរការរដ្ឋធម្មនុញ្ញរៀងៗខ្លួន។

២. ការផ្តល់សច្ចាប័ន ត្រូវតម្កល់ទុកជាមួយរដ្ឋាភិបាលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលនឹងជូនដំណឹងដល់រដ្ឋហត្ថលេខីនៃកិច្ចតំកល់ទុកនីមួយៗ ក៏ដូចជាអគ្គលេខាធិការអង្គការនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានតែងតាំង។

៣. ធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ននេះនឹងចូលជាធរមានបន្ទាប់ពីការដាក់សច្ចាប័នដោយសាធារណរដ្ឋចិន បារាំង សហភាពសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមសូវៀត ចក្រភពអង់គ្លេសនិងអៀរឡង់ខាងជើង ព្រមទាំងសហរដ្ឋអាមេរិកនិងភាគច្រើន នៃរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ពិធីសារនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន បន្ទាប់មកត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃសហរដ្ឋអាមេរិកដែលនឹងចម្លងច្បាប់ចម្លងរបស់វាទៅរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់។

៤. រដ្ឋហត្ថលេខីនៃធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នដែលផ្តល់សច្ចាប័នបន្ទាប់ពីចូលជាធរមាន នឹងក្លាយជាសមាជិកដើមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនៅថ្ងៃតំកល់ទុកនៃការផ្តល់សច្ចាប័នរៀងៗខ្លួន។

មាត្រា ១១១

ធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្នដែលអត្ថបទរបស់ ចិន បារាំង រុស្ស៊ី អង់គ្លេស និងអេស្ប៉ាញ មានលក្ខណៈដូចគ្នានឹងត្រូវរក្សាទុកក្នុងបណ្ណសាររបស់រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិក។ ច្បាប់ចតចម្លងដែលបានបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវនឹងត្រូវបញ្ជូនដោយរដ្ឋាភិបាលនោះទៅរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ។ ដោយស្មោះត្រង់កន្លែងដែលតំណាងរដ្ឋាភិបាលនៃអង្គការសហប្រជាជាតិបានចុះហត្ថលេខាលើធម្មនុញ្ញនេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងសាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូនៅថ្ងៃទី ២៥ខែមិថុនា ១៩៥៤

លក្ខន្តិកៈ
នៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ

មាត្រា ១

តុលាការអន្តរជាតិដែលបានបង្កើតឡើងដោយធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិជាស្ថាប័នតុលាការសំខាន់របស់អង្គការសហប្រជាជាតិនឹងត្រូវបង្កើតនិង ត្រូវបំពេញមុខងារតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃលក្ខន្តិកៈនេះ។

ជំពូកទី ១
រចនាសម្ព័ន្ធរបស់តុលាការ

មាត្រា ២

តុលាការត្រូវមានសមាសភាពនៃចៅក្រមឯករាជ្យដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយមិនគិតពីសញ្ជាតិរបស់ខ្លួនពីបុគ្គលដែលមាន ចរិតសីលធម៌ខ្ពស់ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដែលតម្រូវឱ្យមាននៅក្នុងប្រទេសរៀងៗខ្លួនសម្រាប់ការតែងតាំងទៅការិយាល័យតុលាការកំពូល ឬ មានយុត្តាធិការទទួលស្គាល់ជាច្បាប់អន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៣

១. តុលាការត្រូវមានសមាជិកចំនួន ១៥ រូប ដែលគ្មានពីរនាក់ជាជនជាតិនៃរដ្ឋតែមួយ។

២. បុគ្គលម្នាក់ដែលមានគោលបំណងចូលជាសមាជិកតុលាការអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាជនជាតិមួយ នៃរដ្ឋច្រើនជាងមួយត្រូវបានចាត់ទុកថាជាជនជាតិរបស់រដ្ឋដែលគាត់អនុវត្តសិទ្ធិស៊ីវិលនិងនយោបាយជាធម្មតា។

មាត្រា ៤

១. សមាជិកតុលាការត្រូវបានជ្រើសរើសដោយមហាសន្និបាត និងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ពីបញ្ជីឈ្មោះមនុស្សដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយក្រុមនៃជាតិទាំងអស់នៅក្នុងតុលាការ អាជ្ញាកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម។

២. ក្នុងករណីសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលមិនត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងតុលាការអចិន្ត្រៃយ៍នៃអាជ្ញាកណ្តាល បេក្ខជនត្រូវបានតែងតាំងដោយក្រុមនៃជាតិទាំងអស់ ដែលត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់គោលបំណងនេះដោយរដ្ឋាភិបាលរបស់ពួកគេក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចដែលបានកំណត់សម្រាប់សមាជិកនៃតុលាការអាជ្ញាកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍តាម មាត្រា ៤៤ នៃអនុសញ្ញាទីក្រុងឡាអេឆ្នាំ ១៩០៧ សម្រាប់ការដោះស្រាយជម្លោះអន្តរជាតិនៅប៉ាស៊ីហ្វិក

៣. ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលរដ្ឋដែលជាភាគីនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្នប៉ុន្តែមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អាចចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកតុលាការក្នុងករណីអវត្តមាន នៃកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសមួយត្រូវបានដាក់ដោយមហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៥

១. យ៉ាងតិចបីខែមុនថ្ងៃបោះឆ្នោតអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវធ្វើការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់សមាជិកនៃតុលាការអាជ្ញាកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋដែលជាភាគីនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ន និងចំពោះ សមាជិកនៃក្រុមជាតិដែលត្រូវបានតែងតាំងតាមមាត្រា ៤ កថាខណ្ឌទី ២ អញ្ជើញពួកគេឱ្យបំពេញការងារតាមពេលវេលាកំណត់ដោយក្រុមជាតិការតែងតាំងមនុស្សក្នុងមុខតំណែងដើម្បីទទួលយកភារកិច្ចរបស់សមាជិកតុលាការ។

២. គ្មានក្រុមណាមួយអាចតែងតាំងមនុស្សលើសពី ៤ នាក់ដែលមិនលើសពីពីរនាក់ដែលមានសញ្ជាតិផ្ទាល់ខ្លួន ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយចំនួន

បេក្ខជនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយក្រុមមួយអាចមានចំនួនច្រើនជាងទ្វេដងនៃចំនួនអាសនៈដែលត្រូវបំពេញ ។

មាត្រា ៦

មុននឹងធ្វើការតែងតាំងទាំងនេះក្រុមជាតិនីមួយៗត្រូវបានផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យពិគ្រោះជាមួយតុលាការយុត្តិធម៌កំពូល មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងសាលាច្បាប់របស់ខ្លួន និង សាលាបណ្ឌិតសភាជាតិរបស់ខ្លួន និងផ្នែកជាតិនៃសាលាបណ្ឌិតសភាអន្តរជាតិ ដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការសិក្សាផ្នែកច្បាប់។

មាត្រា ៧

១. អគ្គលេខាធិការត្រូវរៀបចំបញ្ជីឈ្មោះតាមអក្ខរក្រមរបស់បុគ្គលទាំងអស់ដែលបានតែងតាំង។ រក្សាទុកដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ កថាខណ្ឌទី ២ ទាំងនេះគឺជាបុគ្គលតែម្នាក់គត់ដែលមានសិទ្ធិទទួលបាន។

២. អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនបញ្ជីនេះទៅមហាសន្និបាតនិងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៨

មហាសន្និបាតនិងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវដំណើរការដោយឯករាជ្យពីគ្នាទៅវិញទៅមកដើម្បីជ្រើសរើសសមាជិកតុលាការ។

មាត្រា ៩

នៅរាល់ការបោះឆ្នោតអ្នកបោះឆ្នោតត្រូវចងចាំថាមិនត្រឹមតែបុគ្គលដែលត្រូវជាប់ឆ្នោតគួរតែមានលក្ខណៈសម្បត្តិជាលក្ខណៈបុគ្គលនោះទេប៉ុន្តែ

ថែមទាំងនៅក្នុងរូបកាយទាំងមូលដែលតំណាងឱ្យទម្រង់អរិយធម៌សំខាន់ៗ និងប្រព័ន្ធច្បាប់សំខាន់របស់ ពិភពលោកគួរតែត្រូវបានធានា។

មាត្រា ១០

១. បេក្ខជនទាំងនោះដែលទទួលបានសម្លេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៅក្នុងមហាសន្និបាត និង នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវចាត់ទុកថាបានជាប់ឆ្នោត។

២. ការបោះឆ្នោតណាមួយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខមិនថាសម្រាប់ការបោះឆ្នោតចៅក្រម ឬ សម្រាប់ការតែងតាំងសមាជិកសន្និសីទដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ ត្រូវធ្វើឡើងដោយគ្មានការបែងចែករវាងសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍និងមិនអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខឡើយ។

៣. ក្នុងករណីមានជនជាតិច្រើនជាងមួយនៃរដ្ឋតែមួយទទួលបានសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតទាំងនៅក្នុងមហាសន្និបាត និងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនោះអ្នកចាស់ជាង ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកជាប់ឆ្នោត។

មាត្រា ១១

ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំលើកដំបូង ទីពីរនិងបើចាំបាច់ការប្រជុំលើកទី ៣ ត្រូវធ្វើឡើង ក្នុងគោលបំណងនៃការបោះឆ្នោតនោះអាសនៈមួយ ឬច្រើននៅតែត្រូវបានបំពេញ។

មាត្រា ១២

១. ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំលើកទី ៣ អាសនៈមួយរឺច្រើននៅតែមិនបំពេញនោះសន្និសីទរួមមួយដែលមានសមាជិក ៦ រូបដែល ៣ រូបត្រូវបានតែងតាំងដោយមហាសន្និបាតនិង ៣ រូបទៀតដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅពេលណាមួយតាមសំណើរបស់ មហាសន្និបាតឬក្រុម

ប្រឹក្សាសន្តិសុខក្នុងគោលបំណងជ្រើសរើសដោយសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃឈ្មោះនីមួយៗសម្រាប់អាសនៈនីមួយៗដែលនៅទំនេរដើម្បីដាក់ជូនមហាសន្និបាតនិងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខតាមការយល់ព្រមរៀងៗខ្លួន។

២. ប្រសិនបើសន្និសីទរួមត្រូវបានឯកភាពជាឯកច្ឆ័ន្ទលើបុគ្គលណាដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការនោះគាត់ប្រហែលជាត្រូវបញ្ចូលក្នុងបញ្ជីរបស់គាត់បើទោះបីជាគាត់មិនត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងបញ្ជីឈ្មោះ
នៅក្នុងមាត្រា ៧

៣. ប្រសិនបើសន្និសិទរួមពេញចិត្តថានឹងមិនទទួលបានជោគជ័យក្នុងការបោះឆ្នោតនោះសមាជិកតុលាការដែលបានជាប់ឆ្នោតរួចហើយនៅក្នុងរយៈពេលដែលត្រូវបានកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខបន្តបំពេញអាសនៈទំនេរដោយការជ្រើសរើស ក្នុងចំណោមបេក្ខជនទាំងនោះដែលទទួលបានសម្លេងឆ្នោតទាំងនៅក្នុងមហាសន្និបាត
ឬនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

៤. ក្នុងករណីមានភាពស្មើគ្នានៃការបោះឆ្នោតក្នុងចំណោមចៅក្រមចៅក្រមច្បងត្រូវបោះឆ្នោត។

មាត្រា ១៣

១. សមាជិកតុលាការត្រូវជាប់ឆ្នោតរយៈពេល ៩ ឆ្នាំហើយអាចជាប់ឆ្នោតឡើងវិញ។ ទោះយ៉ាងណាចៅក្រមដែលត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងការបោះឆ្នោតលើកដំបូងលក្ខខណ្ឌនៃចៅក្រម ៥ រូបនឹងត្រូវផុតកំណត់នៅដំណាច់បីឆ្នាំហើយល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃចៅក្រម ៥ រូបទៀតនឹងត្រូវផុតកំណត់នៅដំណាច់ ៦ ឆ្នាំ។

២. ចៅក្រមដែលមានល័ក្ខខ័ណ្ឌផុតកំណត់នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលដំបូងដែលបានរៀបរាប់ខាងលើក្នុងរយៈពេល ៣ និង ៦ ឆ្នាំនឹងត្រូវជ្រើសរើសដោយបោះឆ្នោតដើម្បីឱ្យអគ្គលេខាធិការរូបនេះចេញសេចក្តីសម្រេចភ្លាមៗការបោះឆ្នោតដំបូងត្រូវបានបញ្ចប់។

៣. សមាជិកតុលាការត្រូវបន្តបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនរហូតដល់កន្លែងរបស់ពួកគេត្រូវបានបំពេញ។ ទោះបីជាត្រូវបានជំនួសក៏ដោយពួកគេនឹងបញ្ចប់ករណីណាមួយដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើម។

៤. ក្នុងករណីមានការលាឈប់ពីសមាជិកតុលាការការលាលែងពីតំណែងត្រូវផ្ញើជូនប្រធានតុលាការដើម្បីបញ្ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ។ ការជូនដំណឹងចុងក្រោយនេះធ្វើឱ្យកន្លែងនៅទំនេរ។

មាត្រា ១៤

កន្លែងដែលទំនេរនឹងត្រូវបំពេញដោយវិធីសាស្រ្តដូចដែលបានកំណត់សម្រាប់ការបោះឆ្នោតលើកទី ១ ដោយមានចែងដូចតទៅ៖ អគ្គលេខាធិការនឹងក្នុងរយៈពេលមួយខែបន្ទាប់ពីមានករណីកន្លែងទំនេរកើតឡើងបន្តចេញលិខិតអញ្ជើញដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ ហើយកាលបរិច្ឆេទនៃការបោះឆ្នោតត្រូវកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ១៥

សមាជិកតុលាការដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីជំនួសសមាជិកដែលអាណត្តិរបស់ខ្លួនមិនទាន់ផុតកំណត់ត្រូវកាន់តំណែងសម្រាប់រយៈពេលដែលនៅសល់នៃអាណត្តិមុនរបស់គាត់។

មាត្រា ១៦

១. មិនមានសមាជិកតុលាការណា អាចអនុវត្តមុខងារនយោបាយ ឬ រដ្ឋបាលណាមួយ ឬ ចូលរួមក្នុងមុខរបរផ្សេងទៀត ដែលមានលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈឡើយ។

២- រាល់ការសង្ស័យលើចំណុចនេះត្រូវដោះស្រាយដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ១៧

១. គ្មានសមាជិករបស់តុលាការណា អាចដើរតួជាភ្នាក់ងារអ្នកប្រឹក្សាឬអ្នកតស៊ូមតិក្នុងករណីណាក៏ដោយ។

២. គ្មានសមាជិកណាម្នាក់អាចចូលរួមក្នុងការសម្រេចចិត្តលើករណីណាមួយដែលពីមុនគាត់បានចូលរួមជាភ្នាក់ងារប្រឹក្សា ឬ តស៊ូមតិសម្រាប់ភាគីណាមួយ ឬ ជាសមាជិករបស់តុលាការជាតិ ឬ អន្តរជាតិ ឬ គណៈកម្មការស៊ើបអង្កេតឡើយ ។ ឬ សមត្ថភាពផ្សេងទៀត ។

៣. រាល់ការសង្ស័យលើចំណុចនេះត្រូវដោះស្រាយដោយសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ១៨

១. គ្មានសមាជិកតុលាការណាម្នាក់ អាចត្រូវបានបណ្ដេញចេញឡើយ លុះត្រាតែតាមការឯកភាពរបស់សមាជិកផ្សេងទៀតគាត់ឈប់បំពេញលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការ។

២. ការជូនដំណឹងជាផ្លូវការអំពីរឿងនេះត្រូវធ្វើទៅអគ្គលេខាធិការដោយអគ្រានុកូលដ្ឋាន។

៣. ការជូនដំណឹងនេះនឹងធ្វើឱ្យកន្លែងការងារនោះនៅទំនេរ។

មាត្រា ១៩

សមាជិកតុលាការនៅពេលចូលរួមក្នុងកិច្ចការជំនុំជម្រះតុលាការនឹងទទួលបាន ឯកសិទ្ធិការទូត និង អភ័យឯកសិទ្ធិ។

មាត្រា ២០

សមាជិកតុលាការទាំងអស់មុននឹងទទួលភារកិច្ចត្រូវប្រកាសយ៉ាងឱឡារិកនៅមុខតុលាការបើកចំហថាគាត់នឹងប្រើអំណាចរបស់ខ្លួនដោយមិនលំអៀង និង ដោយមនសិការ។

មាត្រា ២១

១. តុលាការត្រូវជ្រើសរើសប្រធាន និង អនុប្រធានរបស់ខ្លួនរយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ពួកគេអាចត្រូវបានជាប់ឆ្នោតឡើងវិញ។

២. តុលាការត្រូវតែងតាំងមន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនហើយអាចផ្តល់ការតែងតាំងមន្ត្រីផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់។

មាត្រា ២២

១. អាសនៈរបស់តុលាការត្រូវបង្កើតឡើងនៅទីក្រុងឡាអេ ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយនេះមិនត្រូវរារាំងតុលាការ មិនឱ្យដោះស្រាយបញ្ហា និង អនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួននៅកន្លែងផ្សេងឡើយ នៅពេលណាដែលតុលាការយល់ឃើញថាចង់បាន។

២. ប្រធាននិងមន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋានត្រូវដោះស្រាយបញ្ហា នៅក្នុងអីតុលាការ។

មាត្រា ២៣

១. តុលាការនៅតែបន្តអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងសម័យប្រជុំលើកលែងតែអំឡុងពេលវិស្សមកាលរបស់តុលាការ កាលបរិច្ឆេទ និង រយៈពេលដែលត្រូវកំណត់ដោយតុលាការ។

២. សមាជិកតុលាការមានសិទ្ធិទទួលបានការឈប់សម្រាកតាមកាលកំណត់ កាលបរិច្ឆេទ និង រយៈពេលដែលតុលាការត្រូវកំណត់ដោយគិតគូរពីចំងាយរវាងទីក្រុងឡាអេនិងផ្ទះរបស់ចៅក្រមម្នាក់ៗ ។

៣. សមាជិកតុលាការត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចលុះត្រាតែពួកគេឈប់សម្រាក ឬ ត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យចូលរួមដោយ ជំងឺ ឬ មូលហេតុធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងទៀតដែលបានពន្យល់ដល់ប្រធាន ដើម្បីរក្សាខ្លួនជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅចំពោះមុខតុលាការ។

មាត្រា ២៤

១. ប្រសិនបើមានហេតុផលពិសេសណាមួយសមាជិកតុលាការយល់ឃើញថាគាត់មិនគួរចូលរួមក្នុងសេចក្តីសម្រេចនៃសំណុំរឿងជាក់លាក់ណាមួយទេគាត់ត្រូវជូនដំណឹងទៅប្រធានតុលាការ។

២. ប្រសិនបើប្រធានពិចារណាថា ដោយហេតុផលពិសេសណាមួយសមាជិកតុលាការម្នាក់មិនគួរដោះស្រាយបញ្ហា ក្នុងករណីជាក់លាក់ណាមួយទេនោះគាត់ត្រូវជូនដំណឹងដល់គាត់តាមនោះ។

៣. ប្រសិនបើក្នុងករណីណាក៏ដោយសមាជិកតុលាការនិងប្រធានមិនយល់ស្របបញ្ហានេះត្រូវដោះស្រាយដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ២៥

១. តុលាការពេញអង្គត្រូវដោះស្រាយបញ្ហា លើកលែងតែពេលដែលមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងលក្ខន្តិកៈនេះ។

២. យោងតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលចំនួនចៅក្រមដែលអាចបង្កើតបានជាតុលាការមិនត្រូវបានកាត់បន្ថយមកក្រោម ១១ នាក់ទេច្បាប់របស់តុលាការអាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យចៅក្រមម្នាក់ឬច្រើននាក់តាមកាលៈទេសៈនិងតាមវេនអាចដោះលែងពីការអង្គុយ។

៣. កូរ៉ុមនៃចៅក្រម ៩ រូបនឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្កើតតុលាការ។

មាត្រា ២៦

១. តុលាការអាចបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះមួយ ឬ ច្រើនដែលមានចៅក្រម ៣ រូប ឬ ច្រើនរូប តាមដែលតុលាការអាចកំណត់សម្រាប់ដោះស្រាយសំណុំរឿងជាក់លាក់ណាមួយ។ ឧទាហរណ៍ករណីការងារ និង ករណីទាក់ទងនឹងការឆ្លងកាត់ និង ទំនាក់ទំនង។

២. តុលាការអាចបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះសម្រាប់ដោះស្រាយករណីជាក់លាក់ណាមួយ។ ចំនួនចៅក្រមដែលបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះបែបនេះត្រូវកំណត់ដោយតុលាការដោយមានការយល់ព្រមពីភាគី។

៣. សំណុំរឿងត្រូវស្តាប់ និង កំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះប្រសិនបើភាគីស្នើសុំ។

មាត្រា ២៧

សាលក្រមដែលផ្តល់ដោយអង្គជំនុំជម្រះណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ និង ២៩ នឹងត្រូវចាត់ទុកថាជាសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ២៨

អង្គជំនុំជម្រះដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ និង ២៩ អាចដោយមានការព្រមព្រៀងពីភាគីដោះស្រាយបញ្ហា និងអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួននៅកន្លែងផ្សេងជាងនៅទីក្រុងឡាអេ ។

មាត្រា ២៩

ដើម្បីសម្រេចបាននូវការបញ្ជូនជំនួញឱ្យបានឆាប់រហ័សតុលាការត្រូវបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះជារៀងរាល់ឆ្នាំដែលមានចៅក្រម ៥ រូបតាមសំណើរបស់ភាគីអាចស្តាប់និងកំណត់សំណុំរឿងតាមនីតិវិធីសង្ខេប។ លើសពីនេះចៅក្រមពីររូប នឹងត្រូវជ្រើសរើសក្នុងគោលបំណងជំនួសចៅក្រមដែលរកឃើញថាមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាបាន ។

មាត្រា ៣០

១. តុលាការបង្កើតច្បាប់សម្រាប់អនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន ។ ជាពិសេសវាត្រូវដាក់ចេញនូវវិធាននៃនីតិវិធី ។

២. វិធានរបស់តុលាការអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកវាយតម្លៃអាចអង្គុយជាមួយតុលាការ ឬ ជាមួយអង្គជំនុំជម្រះណាមួយដោយគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត។

មាត្រា ៣១

១. ចៅក្រមនៃសញ្ជាតិរបស់ភាគីនីមួយៗត្រូវរក្សាសិទ្ធក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា ក្នុងសំណុំរឿងនៅចំពោះមុខតុលាការ។

២. ប្រសិនបើតុលាការរួមបញ្ចូលចៅក្រមអំពី សញ្ជាតិនៃភាគីណាមួយ ភាគីម្ខាងទៀតអាចជ្រើសរើសមនុស្សម្នាក់មកដោះស្រាយបញ្ហាជាចៅក្រម ។ បុគ្គលនោះត្រូវបានជ្រើសរើសជាអាទិភាពក្នុងចំណោមបុគ្គលទាំងនោះដែលត្រូវបានតែងតាំងជាបេក្ខជនដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៤ និង ៥ ។

៣. ប្រសិនបើតុលាការមិនរាប់បញ្ចូលសវនាការអំពីសញ្ជាតិរបស់ភាគីទេភាគីនីមួយៗអាចបន្តជ្រើសរើសចៅក្រមដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ។

៤. បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា នេះត្រូវអនុវត្តចំពោះករណីមាត្រា ២៦ និង ២៩ ។ ក្នុងករណីបែបនេះប្រធានត្រូវស្នើសុំសមាជិកតុលាការ ពីររូប ឬ មួយបើចាំបាច់ចាំបាច់បង្កើតអង្គជំនុំជម្រះដើម្បីជំនួសសមាជិក តុលាការនៃសញ្ជាតិរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធនិងការបរាជ័យបែបនេះ ឬ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចមានវត្តមានចំពោះចៅក្រមត្រូវបានជ្រើសរើសជាពិសេសដោយភាគី។

៥. ប្រសិនបើមានភាគីជាច្រើនដែលមានផលប្រយោជន៍ដូចគ្នានោះពួកគេនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាភាគីតែមួយក្នុងគោលបំណងតែមួយ រាល់ការសង្ស័យលើចំណុចនេះត្រូវដោះស្រាយដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

៦. ចៅក្រមដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ២ ៣ និង ៤ នៃមាត្រានេះត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ១៧ (កថាខណ្ឌទី ២) មាត្រា ២០ និង ២៤ នៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ន។ ពួកគេនឹងចូលរួមក្នុងការសម្រេចចិត្តដោយផ្អែកលើសមភាពពេញលេញជាមួយសហការីរបស់ពួកគេ។

មាត្រា ៣២

១. សមាជិកម្នាក់ៗនៃតុលាការត្រូវទទួលបានប្រាក់បៀវត្សប្រចាំឆ្នាំ។

២. ប្រធាន នឹងទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំឆ្នាំពិសេស ។

៣. អនុប្រធានត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភពិសេសសម្រាប់រាល់ថ្ងៃដែលគាត់បំពេញការងារជាប្រធាន ។

៤. ចៅក្រមដែលបានជ្រើសរើសតាមមាត្រា ៣១ ក្រៅពីសមាជិកតុលាការត្រូវទទួលបានសំណងជារៀងរាល់ថ្ងៃដែលពួកគេបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

៥. ប្រាក់ខែប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និង សំណងទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ដោយមហាសន្និបាត ។ ពួកគេអាចនឹងមិនត្រូវបានកាត់បន្ថយក្នុងកំឡុងពេលកាន់តំណែងឡើយ។

៦. ប្រាក់ខែរបស់មន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋានត្រូវកំណត់ដោយមហាសន្និបាតតាមសំណើរបស់តុលាការ។

៧. បទបញ្ញាដែលធ្វើដោយមហាសន្និបាតត្រូវកំណត់លក្ខខណ្ឌដែលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ចូលនិវត្តន៍អាចត្រូវបានផ្តល់ជូនសមាជិកតុលាការ និង មន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋាននិងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលសមាជិកតុលាការនិងអគ្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវសងថ្លៃធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ។

៨. ប្រាក់ខែប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និង សំណងខាងលើមិនគិតពន្ធទាំងអស់ ។

មាត្រា ៣៣

ការចំណាយរបស់តុលាការត្រូវបានអង្គការសហប្រជាជាតិជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងលក្ខណៈ ដែលត្រូវសម្រេចដោយមហាសន្និបាត។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ

មាត្រា ៣៤

១. មានតែ រដ្ឋ ទេដែលអាចជាភាគីក្នុងករណីនៅចំពោះមុខតុលាការ។

២. តុលាការដែលស្ថិតនៅក្រោម និង អនុលោមតាមវិធានរបស់ខ្លួន អាចស្នើសុំព័ត៌មានពីអង្គការអន្តរជាតិ សាធារណៈពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿងនៅចំពោះមុខតុលាការហើយនឹងទទួលបានព័ត៌មានដែលបង្ហាញដោយអង្គការទាំងនោះតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់របស់ពួកគេ ។

៣. រាល់ពេលដែលការ តាក់តែងបញ្ញត្តិរបស់អង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ ឬ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលត្រូវបានអនុម័តមាននៅក្នុងករណីនៅចំពោះមុខតុលាការមន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈដល់អង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ ដែលពាក់ព័ន្ធហើយត្រូវទាក់ទងច្បាប់ចម្លងទាំងអស់នោះ ដំណើរការជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ៣៥

១. តុលាការត្រូវបើកចំហចំពោះរដ្ឋភាគី ចំពោះលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ន។

២. ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលតុលាការត្រូវបើកចំហចំពោះរដ្ឋដទៃទៀតត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញាជាធរមាន ដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដាក់កំហិតប៉ុ ន្តែក្នុងករណីណាក៏ដោយមិនត្រូវមានលក្ខខណ្ឌបែបនេះដាក់ភាគី ក្នុងឋានៈវិសមភាពឡើយ ។ នៅចំពោះមុខតុលាការ។

៣. នៅពេលរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិជាភាគីនៃសំណុំរឿងតុលាការត្រូវកំណត់ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីនោះត្រូវរួមចំណែកក្នុងការចំណាយរបស់តុលាការ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះនឹងមិនអនុវត្តទេ ប្រសិនបើរដ្ឋនោះមានចំណែកនៃការចំណាយរបស់តុលាការ។

មាត្រា ៣៦

១. យុត្តាធិការរបស់តុលាការរួមមានករណីទាំងអស់ដែលភាគីសំដៅលើរឿងនេះ និង គ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ជាពិសេសនៅក្នុងធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ នៅក្នុងសន្ធិសញ្ញា និង អនុសញ្ញាជាធរមាន។

២. រដ្ឋភាគីនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ននេះ អាចប្រកាសបានគ្រប់ពេលថាពួកគេទទួលស្គាល់ថាជា IPSO PORTO ជាកាតព្វកិច្ច និង គ្មានកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសទាក់ទងនឹងរដ្ឋផ្សេងទៀតដែលទទួលយកកាតព្វកិច្ចដូចគ្នា យុត្តាធិការរបស់តុលាការក្នុងគ្រប់វិវាទ ផ្លូវច្បាប់ទាក់ទងនឹងៈ

ក. ការបកស្រាយសន្ធិសញ្ញាមួយ;

ខ. សំណួរណាមួយនៃច្បាប់អន្តរជាតិ;

គ. អត្ថិភាពនៃការពិតណាមួយដែលប្រសិនបើបង្កើតឡើងនឹងជាការរំលោភលើកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ ។

ឃ. លក្ខណៈ ឬ វិសាលភាពនៃសំណងដែលត្រូវធ្វើឡើងចំពោះការរំលោភលើកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ។

៣. សេចក្តីប្រកាសដែលបានលើកឡើងខាងលើអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌឬដោយលក្ខខណ្ឌនៃការតបស្នងសងគុណពីរដ្ឋមួយចំនួន ឬ សម្រាប់ពេលជាក់លាក់ណាមួយ។

៤- សេចក្តីប្រកាសបែបនេះត្រូវតម្កល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិដែលត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចម្លងទាំងនោះទៅឱ្យភាគីក្នុងលក្ខន្តិកៈ និង ទៅអគ្រានុក្កូលដ្ឋានតុលាការ។

៥. សេចក្តីប្រកាសដែលធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ៣៦ នៃលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការអចិន្ត្រៃយ៍ នៃ យុត្តិធម៌អន្តរជាតិ និងដែលនៅតែមានសុពលភាពត្រូវចាត់ទុកថាដូចជារវាងភាគីនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ននេះដើម្បីជាការទទួលយកយុត្តាធិការជាកាតព្វកិច្ចរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិក្នុង រយៈពេលដែលពួកគេនៅតែត្រូវដំណើរការ និងអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌរបស់ពួកគេ។

៦. ក្នុងករណីមានវិវាទថាតើតុលាការមានយុត្តាធិការ ឬអត់នោះបញ្ហាត្រូវដោះស្រាយតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ៣៧

នៅពេលណាដែលសន្ធិសញ្ញាឬអនុសញ្ញាជាធរមានផ្តល់នូវសេចក្តីយោងនៃរឿងមួយទៅសាលាក្តីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសម្ព័ន្ធប្រជាជាតិឬទៅតុលាការអចិន្ត្រៃយ៍នៃយុត្តិធម៌អន្តរជាតិបញ្ហានេះនឹងត្រូវបញ្ជូនរវាងភាគីនៃលក្ខន្តិកៈនេះ ទៅកាន់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ។

មាត្រា ៣៨

១. តុលាការដែលមានមុខងារក្នុងការសម្រេចចិត្តស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិ វិវាទដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅតុលាការត្រូវអនុវត្តៈ

ក. អនុសញ្ញាអន្តរជាតិមិនថាទូទៅ ឬ ពិសេសការបង្កើតច្បាប់ដែលទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋដែលប្រកួតប្រជែង

ខ. ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិជាភស្តុតាងនៃការអនុវត្តទូទៅដែលទទួលយកជាច្បាប់

គ. គោលការណ៍ទូទៅនៃច្បាប់ដែលទទួលស្គាល់ដោយប្រទេសអរិយធម៌ ។

ឃ. អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥៩ សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ និង ការបង្រៀនរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាធារណៈដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់បំផុតនៃប្រជាជាតិផ្សេងៗជាមធ្យោបាយបុត្រសម្ព័ន្ធសម្រាប់កំណត់ច្បាប់។

២. បទប្បញ្ញត្តិនេះនឹងមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អំណាចរបស់តុលាការក្នុងការសំរេចលើសំណុំរឿង AEQUO និង BONO ទេប្រសិនបើភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងគ្នា។

ជំពូកទី ៣
ដំណើរការនិតិវិធី

មាត្រា ៣៩

១. ភាសាផ្លូវការរបស់តុលាការត្រូវមាន បារាំង និង អង់គ្លេស។ ប្រសិនបើភាគីយល់ស្របថាសំណុំរឿងនេះត្រូវធ្វើឡើងជាភាសាបារាំងសាលក្រមត្រូវចេញជាភាសាបារាំង។ ប្រសិនបើភាគីយល់ស្របថាសំណុំរឿងនេះនឹងត្រូវធ្វើឡើងជាភាសាអង់គ្លេសការវិនិច្ឆ័យនឹងត្រូវបញ្ជូនជាភាសាអង់គ្លេស។

២. ក្នុងករណីគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀងថាតើភាសាណាមួយដែលត្រូវប្រើភាគីនីមួយៗអាចប្រើភាសាដែលខ្លួនពេញចិត្ត សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការត្រូវផ្តល់ជា ភាសាបារាំង និង អង់គ្លេស។ ក្នុងករណីនេះតុលាការក្នុងពេលតែមួយកំណត់ថាតើអត្ថបទទាំងពីរណាដែលត្រូវចាត់ទុកថាមានការអនុញ្ញាត។

៣. តុលាការត្រូវសុំឱ្យភាគីណាមួយអនុញ្ញាតឱ្យភាសាផ្សេងក្រៅពីភាសាបារាំង ឬ អង់គ្លេសប្រើដោយភាគីនោះ។

មាត្រា ៤០

១. សំណុំរឿងត្រូវបាននាំយកទៅតុលាការដូចជាករណីអាចកើតឡើងដោយការជូនដំណឹងអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសឬដោយការសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរផ្ញើទៅក្រឡាបញ្ជី។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយប្រធានបទរបស់ជម្លោះនិងភាគីត្រូវចង្អុលបង្ហាញ។

២. មន្ត្រីក្រឡាបញ្ជីត្រូវធ្វើការទំនាក់ទំនងជាបន្ទាន់នូវរាល់ពាក្យស្នើសុំទៅគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ។

៣. គាត់ក៏ត្រូវជូនដំណឹងដល់សមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិតាមរយៈអគ្គលេខាធិការនិងរដ្ឋផ្សេងទៀតដែលមានសិទ្ធិបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ។

មាត្រា ៤១

១. តុលាការមានអំណាចចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើបានពិចារណាលើកាលៈទេសៈដែលទាមទារនោះ វិធានការបណ្ដោះអាសន្នណាមួយដែលគួរតែត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីការពារសិទ្ធិរៀងៗ ខ្លួនរបស់ភាគីណាមួយ។

២. រង់ចាំការសម្រេចចុងក្រោយសេចក្ដីជូនដំណឹងអំពីវិធានការដែលបានស្នើនឹងត្រូវផ្ដល់ជូនភ្លាមៗ ដល់ភាគី និង ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

មាត្រា ៤២

១. ភាគីត្រូវតំណាងដោយភ្នាក់ងារច្រើន។

២. ពួកគេអាចមានជំនួយពីអ្នកប្រឹក្សា ឬ អ្នកគាំទ្រនៅចំពោះមុខតុលាការ។

៣. ភ្នាក់ងារទីប្រឹក្សា និង អ្នកគាំទ្ររបស់ភាគីនៅចំពោះមុខតុលាការនឹងទទួលបានឯកសិទ្ធិ និង អភ័យឯកសិទ្ធិដែលចាំបាច់ចំពោះការអនុវត្តដោយឯករាជ្យនូវភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៤៣

១. នីតិវិធីត្រូវមានពីរផ្នែក គឺសរសេរ និង ផ្ទាល់មាត់។

២. កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ត្រូវមានការទំនាក់ទំនងទៅតុលាការ និង ភាគីនៃសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃអង្គហេតុឬញត្តិដែលបានបង្ហាញដល់ស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិឬនីតិប្រតិបត្តិឬប្រឆាំង និងបើចាំបាច់ឆ្លើយតប ឯកសារ និង ឯកសារទាំងអស់ដែលគាំទ្រ។

៣. ទំនាក់ទំនងទាំងនេះត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈក្រឡាបញ្ជី តាមបញ្ជា និង ក្នុងរយៈពេលដែលតុលាការបានកំណត់។

៤. ច្បាប់ចតចម្លងដែលមានបញ្ជាក់ពីគ្រប់ឯកសារដែលផលិតដោយភាគីម្ខាង ត្រូវទាក់ទងទៅភាគីម្ខាងទៀត។

៥. ដំណើរការសវនាការផ្ទាល់មាត់ត្រូវមានសវនាការដោយតុលាការ សាក្សីអ្នកជំនាញភ្នាក់ងារអ្នកប្រឹក្សា និង អ្នកគាំទ្រ។

មាត្រា ៤៤

១. ដើម្បីបំរើសេចក្តីជូនដំណឹងទាំងអស់ចំពោះបុគ្គលក្រៅពីភ្នាក់ងារ អ្នកប្រឹក្សា និង អ្នកគាំទ្រ តុលាការនឹងអនុវត្តដោយផ្ទាល់ទៅរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋ នៅលើទឹកដីដែលសេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវមានបម្រើ។

២. បទប្បញ្ញត្តិដដែលនេះត្រូវអនុវត្តនៅពេលណាដែលត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីរកឱ្យឃើញភស្តុតាងនៅនឹងកន្លែង។

មាត្រា ៤៥

សវនាការត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រធាន ឬ ប្រសិនបើគាត់មិនអាចធ្វើជាអធិបតី ហើយបើអនុប្រធាន មិនអាចមានអធិបតីទេ ថៅក្រមជាន់ខ្ពស់ដែលមានវត្តមាន នឹង ធ្វើជាអធិបតី។

មាត្រា ៤៦

សវនាការនៅតុលាការត្រូវបង្ហាញជាសាធារណៈលុះត្រាតែតុលាការសម្រេចជាស្ថាពរ ឬ បើភាគីមិនទាមទារឱ្យសាធារណជន មិនត្រូវចូលខ្លួនទេ។

មាត្រា ៤៧

១. កំណត់ហេតុត្រូវធ្វើនៅសវនាការនីមួយៗនិងចុះហត្ថលេខាដោយក្រឡាបញ្ជី និង ប្រធាន ។

២. កំណត់ហេតុដែលធ្វើតែម្នាក់ឯងនឹងយកជាការត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៨

តុលាការត្រូវចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យដឹកនាំសំណុំរឿង ត្រូវសម្រេចសំណុំបែបបទ និងពេលវេលាដែលភាគីនីមួយៗត្រូវបញ្ចប់ការជជែកវែកញែករបស់ខ្លួន និងរៀបចំរាល់ការភ្ជាប់ជាមួយការទទួលយកភស្តុតាង ។

មាត្រា ៤៩

តុលាការអាច សូម្បីតែមុនពេលសវនាការចាប់ផ្តើម សូមអំពាវនាវឱ្យភ្នាក់ងារផលិតឯកសារណាទុក ឬ ផ្តល់ការពន្យល់ណាមួយ។ កំណត់សំគាល់ផ្លូវការនឹងត្រូវបានយកចេញពីការបដិសេធណាមួយ។

មាត្រា ៥០

នៅពេលណាមួយតុលាការអាចប្រគល់ឱ្យបុគ្គលស្ថាប័នការិយាល័យគណៈកម្មការឬអង្គការផ្សេងទៀតដែលខ្លួនអាចជ្រើសរើសដោយមានភារកិច្ចអនុវត្តការស៊ើបអង្កេត ឬ ផ្តល់យោបល់ពីអ្នកជំនាញ ។

មាត្រា ៥១

ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ រាល់បញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងត្រូវដាក់ជូនសាក្សីនិងអ្នកជំនាញក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលតុលាការបានកំណត់ក្នុងវិធាននៃនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ ។

មាត្រា ៥២

បន្ទាប់ពីតុលាការបានទទួល ភស្តុតាង ក្នុងរយៈពេលដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងគោលបំណងនោះ អាចបដិសេធមិនទទួលយកភស្តុតាងផ្ទាល់មាត់ ឬ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរណាមួយ ដែលភាគីម្ខាងអាចមានបំណងបង្ហាញជូនលុះត្រាតែភាគីម្ខាងទៀតយល់ព្រម ។

មាត្រា ៥៣

១. នៅពេលដែលភាគីណាមួយមិនបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ ឬខកខានមិនបានការពារសំណុំរឿងរបស់ខ្លួនភាគីម្ខាងទៀតអាចអំពាវនាវដល់តុលាការឱ្យសម្រេចតាមការទាមទាររបស់ខ្លួន។

២. តុលាការត្រូវតែបំពេញតម្រូវការរបស់ខ្លួនមិនត្រឹមតែថាខ្លួនមានយុត្តាធិការស្របតាមមាត្រា ៣៦ និង ៣៧ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងថាការទាមទារនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមការ ពិត និង ច្បាប់ ។

មាត្រា ៥៤

១. នៅពេលដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់តុលាការភ្នាក់ងារទីប្រឹក្សានិងអ្នកគាំទ្របានបញ្ចប់ការបង្ហាញអំពីសំណុំរឿងរបស់ខ្លួន ប្រធាននឹងប្រកាសបិទសវនាការ។

២. តុលាការត្រូវដកខ្លួនដើម្បីពិចារណាលើសាលក្រម ។

៣. ការពិភាក្សារបស់តុលាការប្រព្រឹត្តទៅដោយឯកជន និង រក្សាការសម្ងាត់។

មាត្រា ៥៥

១. បញ្ហាទាំងអស់ត្រូវសម្រេចដោយចៅក្រមភាគច្រើន ដែលមានវត្តមាន។

២. ក្នុងករណីមានភាពស្មើគ្នានៃការបោះឆ្នោតប្រធាន ឬ ចៅក្រមដែលធ្វើសកម្មភាពជំនួសគាត់ត្រូវបោះឆ្នោត

មាត្រា ៥៦

១. សាលក្រមត្រូវថែងពីមូលហេតុដែលវាផ្អែកលើ។

២. ឈ្មោះរបស់ចៅក្រមដែលបានចូលរួមក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ។

មាត្រា ៥៧

ប្រសិនបើសាលដីកា មិនតំណាងឱ្យទាំងស្រុង ឬ មួយផ្នែកនៃមតិជាឯកច្ឆន្ទរបស់ចៅក្រមចៅក្រមណាម្នាក់មានសិទ្ធិបញ្ចេញមតិដោយឡែកពីគ្នា។

មាត្រា ៥៨

សាលក្រមនេះត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និង ដោយក្រឡាបញ្ជី។ វានឹងត្រូវបានអាននៅក្នុងតុលាការដោយចំហ ដោយមានការជូនដំណឹងជាមុនពីភ្នាក់ងារ។

មាត្រា ៥៩

សេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការគ្មានការបង្ខិតបង្ខំឡើយ លើកលែងតែរវាងភាគី និងនៅក្នុងករណីជាក់លាក់នោះ។

មាត្រា ៦០

សាលដីកាស្ថាពរ និង គ្មានបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ។ ក្នុងករណីមានវិវាទអំពីអត្ថន័យ ឬ វិសាលភាពនៃសាលក្រមតុលាការត្រូវសម្រេចតាមការស្នើសុំពីភាគីណាមួយ។

មាត្រា ៦១

១. ការស្នើសុំកែសម្រួលសាលក្រមអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែវាផ្អែកលើការរកឃើញនូវការពិតខ្លះនៃលក្ខណៈដែលជាកត្តាសម្រេចចិត្តដែលជាការពិតនៅពេលដែលសាលក្រមត្រូវបានផ្តល់ទៅតុលាការ និង ចំពោះភាគីដែលទាមទារឱ្យមានការកែប្រែឡើងវិញ តែងតែផ្តល់ការបដិសេធបែបនេះមិនមែនដោយសារការធ្វេសប្រហែសទេ។

២. ដំណើរការសើរើឡើងវិញនឹងត្រូវបើកដោយសាលដីការបស់តុលាការ កត់ត្រាយ៉ាងច្បាស់អំពីអត្ថិភាពនៃអង្គហេតុថ្មីដោយទទួលស្គាល់ថាខ្លួនមានចរិតលក្ខណៈដូចជាបើកសំណុំរឿងឱ្យមានការសើរើឡើងវិញហើយប្រកាសថាអាចទទួលយកបាននៅលើមូលដ្ឋាននេះ។

៣. តុលាការអាចតម្រូវឱ្យមានការអនុលោមតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃសាលក្រមមុនពេលដែលខ្លួនសារភាពថាដំណើរការជំនុំជម្រះឡើងវិញ។

៤. ពាក្យសុំពិនិត្យឡើងវិញត្រូវធ្វើឡើងយ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ បន្ទាប់ពីការរកឃើញការពិតថ្មី ។

៥. គ្មានការស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មឡើងវិញអាចធ្វើទៅបានបន្ទាប់ពីផុតរយៈពេល ១០ ឆ្នាំគិតចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រម ។

មាត្រា ៦២

១. ប្រសិនបើរដ្ឋពិចារណាថាវាមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការសម្រេចចិត្តក្នុងករណីនេះអាចដាក់សំណើទៅតុលាការដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអន្តរាគមន៍។

២. តុលាការត្រូវសំរេចតាមការស្នើសុំនេះ។

មាត្រា ៦៣

១. រាល់ពេលដែលការបង្កើតអនុសញ្ញាដែលរដ្ឋផ្សេងក្រៅពីភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងករណីនោះ កំពុងស្ថិតក្នុងសវនាការនោះមន្ត្រីក្រឡាបញ្ជីត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋទាំងអស់ភ្លាមៗ ។

២. រដ្ឋនីមួយៗដែលបានជូនដំណឹងមានសិទ្ធិធ្វើអន្តរាគមន៍ក្នុងដំណើរការនីតិវិធី។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាប្រើសិទ្ធិនេះការស្ថាបនាដែលផ្តល់ដោយសាលក្រមនឹងត្រូវមានភាពស្មើគ្នាលើវា។

មាត្រា ៦៤

លុះត្រាតែមានការសម្រេចពីតុលាការបើមិនដូច្នេះទេភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវចំណាយផ្ទាល់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ៤
ទស្សនៈការផ្ដល់ប្រឹក្សា

មាត្រា ៦៥

១. តុលាការអាចផ្ដល់យោបល់ប្រឹក្សាលើបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ណាមួយតាមសំណើរបស់ស្ថាប័នណាមួយដែលអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយ ឬ ស្របតាមធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីធ្វើការស្នើសុំបែបនេះ។

២. បញ្ហាដែលមតិប្រឹក្សារបស់តុលាការត្រូវបានសួរនៅចំពោះមុខតុលាការតាមរយៈការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលមានសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ច្បាស់លាស់អំពីបញ្ហាដែលមតិត្រូវបានទាមទារនិងអមដោយឯកសារទាំងអស់ដែលទំនងជាបំភ្លឺដល់រឿងក្ដី

មាត្រា ៦៦

១. មន្ត្រីក្រឡាបញ្ជីត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់អំពីការស្នើសុំយោបល់ដល់រដ្ឋទាំងអស់ដែលមានសិទ្ធិបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ

២. មន្ត្រីក្រឡាបញ្ជីក៏ត្រូវជូនដំណឹងពិសេសដល់រដ្ឋណាមួយដែលមានសិទ្ធិបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ ឬ អង្គការអន្តរជាតិដែលតុលាការពិចារណា ឬ បើមិនគួរដោះស្រាយបញ្ហាដោយប្រធាន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ដើម្បីផ្ដល់ព័ត៌មានអំពីបញ្ហា ដែលតុលាការនឹងត្រូវបានរៀបចំដើម្បីទទួលបានក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រធាន សេចក្ដីថ្លែងការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដើម្បីស្ដាប់នៅក្នុងការការដោះស្រាយបញ្ហាជាសា

ធារណៈដែលនឹងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណង សេចក្ដីថ្លែងការណ៍ផ្ទាល់មាត់ទាក់ទងនឹងរឿងក្ដី។

៣. ប្រសិនបើរដ្ឋណាមួយមានសិទ្ធិបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការបានបរាជ័យក្នុងការទទួលបានការទំនាក់ទំនងពិសេសដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះរដ្ឋនោះអាចបង្ហាញពីបំណងចង់ដាក់សេចក្ដីថ្លែងការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬត្រូវបានគេស្ដាប់ ហើយតុលាការនឹងសម្រេច។

៤. រដ្ឋនិងអង្គការដែលបានបង្ហាញសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ផ្ទាល់មាត់ ឬទាំងពីរនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអត្ថាធិប្បាយលើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ដែលបានធ្វើឱ្យរដ្ឋ ឬ អង្គការដែលទាក់ទងក្នុងទម្រង់និងក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលតុលាការ ឬ មិនគួរដោះស្រាយ ប្រធាននឹងសំរេចក្នុងករណីជាក់លាក់នីមួយៗ។ អាស្រ័យហេតុនេះមន្ត្រីអគ្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការទំនាក់ទំនងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរណាមួយទៅរដ្ឋនិងអង្គការដែលបានបញ្ជូនសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ស្រដៀងគ្នានេះ។

មាត្រា ៦៧

តុលាការត្រូវផ្ដល់យោបល់ប្រឹក្សារបស់ខ្លួននៅក្នុងតុលាការបើកចំហដោយមានការជូនដំណឹងពីអគ្គលេខាធិការនិងតំណាងអង្គការសហប្រជាជាតិនៃរដ្ឋផ្សេងទៀតនិងអង្គការអន្តរជាតិដែលមានការព្រួយបារម្ភភ្លាមៗ។

មាត្រា ៦៨

ក្នុងការអនុវត្តមុខងារប្រឹក្សារបស់ខ្លួនតុលាការត្រូវបានណែនាំបន្ថែមដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្នដែលអនុវត្តក្នុងករណីមានជម្លោះក្នុងកម្រិតដែលខ្លួនទទួលស្គាល់ថាអាចអនុវត្តបាន។

ជំពូក ៥
ការកែសម្រួល

មាត្រា ៦៩

ការធ្វើវិសោធនកម្មលក្ខន្តិកៈនេះត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការធ្វើវិសោធនកម្មធម្មនុញ្ញនេះ ទោះស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិណាមួយដែលមហាសន្និបាតតាមអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអាចអនុម័តទាក់ទងនឹងការចូលរួមរបស់រដ្ឋ ដែលជាភាគីនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្នប៉ុន្តែមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិទេ។

មាត្រា ៧០

តុលាការមានអំណាចក្នុងការស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលក្ខន្តិកៈនេះតាមដែលអាចចាត់ទុកថាចាំបាច់តាមរយៈការសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់អគ្គលេខាធិការដើម្បីពិចារណាដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៩ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

AND
STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

SAN FRANCISCO • 1945

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS
DETERMINED

to save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small, and to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

AND FOR THESE ENDS

to practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbors, and to unite our strength to maintain international peace and security, and to ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples,

HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS
TO ACCOMPLISH THESE AIMS.

Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish an international organization to be known as the United Nations.

CHAPTER I
PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1

The Purposes of the United Nations are:

1. To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of

aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

2. To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace;

3. To achieve international cooperation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion; and

4. To be a center for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends.

Article 2

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article 1, shall act in accordance with the following Principles.

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all its Members.

2. All Members, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership, shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the present Charter.

3. All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

4. All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

5. All Members shall give the United Nations every assistance in any action it takes in accordance with the present Charter, and shall refrain from giving assistance to any state against which the United Nations is taking preventive or enforcement action.

6. The Organization shall ensure that states which are not Members of the United Nations act in accordance with these Principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

7. Nothing contained in the present Charter shall authorize the United Nations to intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state or shall require the Members to submit such matters to settlement under the present Charter; but this principle shall not prejudice the application of enforcement measures

under Chapter VII.

CHAPTER II
MEMBERSHIP

Article 3

The original Members of the United Nations

shall be the states which, having participated in the United Nations Conference on International Organization at San Francisco, or having previously signed the Declaration by United Nations of January 1,1942, sign the present Charter and ratify it in accordance with Article 110.

Article 4

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.
2. The admission of any such state to membership in the United Nations will be effected by a decision of the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 5

A Member of the United Nations against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. The exercise of these rights and privileges may be restored by the Security Council.

Article 6

A Member of the United Nations which has persistently violated the Principles contained in the present Charter may be expelled from the Organization by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

CHAPTER III
ORGANS

Article 7

1. There are established as the principal organs of the United Nations: a General Assembly, a Security Council, an Economic and Social Council, a Trusteeship Council, an International Court of Justice, and a Secretariat.

2. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with the present Charter.

Article 8

The United Nations shall place no restrictions on the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in-its principal and subsidiary organs.

CHAPTER IV
THE GENERAL ASSEMBLY
Composition

Article 9

1. The General Assembly shall consist of all the Members of the United Nations.

2. Each Member shall have not more than five representatives in the General Assembly.

Functions and Powers

Article 10

The General Assembly may discuss any questions or any matters within the scope of the present Charter or relating to the powers and functions of any organs provided for in the present Charter, and, except as provided in Article 12, may make recommendations to the Members of the United Nations or to the Security Council or to both on any such questions or matters.

Article 11

1. The General Assembly may consider the general principles of cooperation in the maintenance of international peace and security, including the principles governing disarmament and the regulation of armaments, and may make recommendation with regard to such principles to the Members or to the Security Council or to both.

2. The General Assembly may discuss any questions relating to the maintenance of international peace and security brought before it by any Member of the United Nations, or by the Security Council, or by a state which is not a Member of the United Nations in accordance with Article 35, paragraph 2, and, except as provided in Article 12, may make recommendations with regard to any such questions to the state or states concerned or to the Security Council or to both. Any such question on which action is necessary shall be referred to the Security Council by the General Assembly either before or after discussion.

3. The General Assembly may call the attention of the Security Council to situations which are likely to endanger international peace and security.

4. The powers of the General Assembly set forth in this Article shall not limit the general scope of Article 10.

Article 12

1. While the Security Council is exercising in respect of any dispute or situation the functions assigned to it in the present Charter, the General Assembly shall not make any recommendation with regard to that dispute or situation unless the Security Council so requests.

2. The Secretary-General, with the consent of the Security Council, shall notify the General Assembly at each session of any matters relative to the maintenance of international peace and security which are being dealt with by the Security Council and shall similarly notify the General Assembly, or the Members of the United Nations if the General Assembly is not in session, immediately the Security Council ceases to deal with such matters.

Article 13

1. The General Assembly shall initiate studies and make recommendations for the purpose of :

a. promoting international cooperation in the political field and encouraging the progressive development of international law and its codification;

b. promoting international cooperation in the economic, social, cultural, educational, and health fields, and assisting in the realization of human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

2. The further responsibilities, functions, and powers of the General Assembly with respect t matters mentioned in paragraph l(b) above are set forth in Chapters IX and X.

Article 14

Subject to the provisions of Article 12, the General Assembly may recommend measures for the peaceful adjustment of any situation, regardless of origin, which it deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations, including situations resulting from a violation of the provisions of the present Charter setting forth the Purposes and Principles of the United Nations.

Article 15

1. The General Assembly shall receive and consider annual an special reports from the Security Council; these reports shall include an account of the measures that the Security Council has decided upon or taken to maintain international peace and security.

2. The General Assembly shall receive and consider reports from the other organs of the United Nations.

Article 16

The General Assembly shall perform such functions with respect to the international trusteeship system as are assigned to it under Chapters XII and XIII, including the approval of the trusteeship agreements for areas not designated as strategic.

Article 17

1. The General Assembly shall consider and approve the budget of the Organization.

2. The expenses of the Organization shall be borne by the Members as apportioned by the General Assembly.

3. The General Assembly shall consider and approve any financial and budgetary arrangements with specialized agencies referred to in Article 57 and shall examine the administrative budgets of such specialized agencies with a view to making recommendations to the agencies concerned.

Voting

Article 18

1. Each member of the General Assembly shall have one vote.

2. Decisions of the General Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the members present and voting. These questions shall include: recommendations with respect to the maintenance of international peace and security, the election of the non-permanent members of the Security Council, the election of the members of the Economic and Social Council, the election of members of the Trusteeship Council in accordance with paragraph l(c) of Article 86, the admission of new Members to the United Nations, the suspension of the rights and privileges of membership, the expulsion of Members, questions relating to the operation of the trusteeship system, and budgetary questions.

3. Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the members present and voting.

Article 19

A Member of the United Nations which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Organization shall have no vote in the General Assembly if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The General Assembly may, nevertheless, permit such a Member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member.

Procedure

Article 20

The General Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as occasion may require. Special sessions

shall be convoked by the Secretary-General at the request of the Security Council or of a majority of the Members of the United Nations.

Article 21

The General Assembly shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its President for each session.

Article 22

The General Assembly may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

CHAPTER V
THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23

1. The Security Council shall consist of eleven Members of the United Nations. The Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America shall be permanent members of the Security Council. The General Assembly shall elect six other Members of the United Nations to be non-permanent members of the Security Council, due regard being specially paid, in the first instance to the contribution of Members of the United Nations to the maintenance of international peace and security and to the other purposes of the Organization, and also to equitable geographical distribution.

2. The non-permanent members of the Security Council shall be elected for a term of two years. In the first election of the non-permanent members, however, three shall be chosen for a term of one year. A retiring member shall not be eligible for immediate re-election.

3. Each member of the Security Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 24

1. In order to ensure prompt and effective action by the United Nations, its Members confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and agree that in carrying out its duties under this responsibility the Security Council acts on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council shall act in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations. The specific powers granted to the Security Council for the discharge of these duties are laid down in Chapters VI, VII, VIII, and XII.

3. The Security Council shall submit annual and, when necessary, special reports to the General Assembly for its consideration.

Article 25

The Members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter.

Article 26

In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources, the Security Council shall be responsible for formulating, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in Article 47, plans to be submitted to the Members of the United Nations for the establishment of a system for the regulation "of armaments.

Voting

Article 27

1. Each member of the Security Council shall have one vote.

2. Decisions of the Security Council on procedural matters shall be made by an affirmative vote of seven members.

3. Decisions of the Security Council on all other matters shall be made by an affirmative vote of seven members including the concurring votes of the permanent members ; provided that, in decisions under

Chapter VI, and under paragraph 3 of Article 52, a party to a dispute shall abstain from voting.

Procedure

Article 28

1. The Security Council shall be so organized as to be able to function continuously. Each member of the Security Council shall for this purpose be represented at all times at the seat of the Organization.

2. The Security Council shall hold periodic meetings at which each of its members may, if it so desires, be represented by a member of the government or by some other specially designated representative.

3. The Security Council may hold meetings at such places other than the seat of the Organization as in its judgment will best facilitate its work.

Article 29

The Security Council may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 30

The Security Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

Article 31

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the latter considers that the interests of that Member are specially affected.

Article 32

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council or any state which is not a Member of the United Nations, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, shall be invited to participate, without vote, in the discussion relating to the dispute. The Security Council shall lay down such conditions as it deems just for the participation, of a state which is not a Member of the United Nations.

CHAPTER VI
PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 33

1. The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.

2. The Security Council shall, when it deems necessary, call upon the parties to settle their dispute by such means.

Article 34

The Security Council may investigate any dispute, or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute, in order to determine whether the continuance of the dispute or situation is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

Article 35

1. Any Member of the United Nations may bring any dispute, or any situation of the nature referred to in Article 34, to the attention of the Security Council or of the General Assembly.

2. A state which is not a Member of the United Nations may bring to the attention of the Security Council or of the General Assembly any dispute to which it is a party if it accepts in advance, for the purposes of the dispute, the obligations of pacific settlement provided in the present Charter.

3. The proceedings of the General Assembly in respect of matters brought to its attention under this Article will be subject to the provisions of Articles 11 and 12.

Article 36

1. The Security Council may, at any stage of a dispute of the nature referred to in Article 33 or of a situation of like nature, recommend appropriate procedures or methods of adjustment.

2. The Security Council should take into consideration any procedures for the settlement of the dispute which have already been adopted by the parties.

3. In making recommendations under this Article the Security Council should also take into consideration that legal disputes should as a general rule be referred by the parties to the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court.

Article 37

1. Should the parties to a dispute of the nature referred to in Article 33 fail to settle it by the means indicated in that Article, they shall refer it to the Security Council.

2. If the Security Council deems that the continuance of the dispute is in fact likely to endanger the maintenance of international peace and security, it shall decide whether to take action under Article 36 or to recommend such terms of settlement as it may consider appropriate.

Article 38

Without prejudice to the provisions of Articles 33 to 37, the Security Council may, if all the parties to any dispute so request, make recommendations to the parties with a view to a pacific settlement of the dispute.

CHAPTER VII
ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION

Article 39

The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems

necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41

The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

Article 42

Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43

1. All Members of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.

3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Council. They shall be concluded between the Security Council and Members or between the Security Council and groups of Members and shall be subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes. .

Article 44

When the Security Council has decided to use force it shall, before calling upon a Member not represented on it to provide armed forces in fulfilment of the obligations assumed under Article 43, invite that Member, if the Member so desires, to participate in the decisions of the Security Council concerning the employment of contingents of that Member's armed forces.

Article 45

In order to enable the United Nations to take urgent military measures, Members shall hold immediately available national air-force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action shall be determined, within the limits laid down in the special agreement or agreements referred to in Article 43, by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 46

Plans for the application of armed force shall be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 47

1. There shall be established a Military Staff Committee to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military requirements for the maintenance of international peace and security, the employment and command of forces placed at its disposal, the regulation of armaments, and possible disarmament.

2. The Military Staff Committee shall consist of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or their representatives. Any Member of the United Nations not permanently represented on the Committee shall be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge of the Committee's responsibilities requires the participation of that Member in its work.

3. The Military Staff Committee shall be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal of the Security Council. Questions relating to the command of such forces shall be worked out subsequently.

4. The Military Staff Committee, with the authorization of the Security Council and after consultation with appropriate regional agencies, may establish regional subcommittees.

Article 48

1. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of international peace and security shall be taken by all the Members of the United Nations or by some of them, as the Security Council may determine.

2. Such decisions shall be carried out by the Members of the United Nations directly and through their action in the appropriate international agencies of which they are members.

Article 49

The Members of the United Nations shall join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council.

Article 50

If preventive or enforcement measures against any state are taken by the Security Council, any other state, whether a Member of the United Nations or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of those measures shall have the right to consult the Security Council with regard to a solution of those problems.

Article 51

Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defense if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken the measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of self-defense shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way affect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in order to maintain or restore international peace and security.

CHAPTER VIII
REGIONAL ARRANGEMENTS

Article 52

1. Nothing in the present Charter precludes the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action, provided that such arrangements or agencies and their activities are consistent with the Purposes and Principles of the United Nations.

2. The Members of the United Nations entering into such arrangements or constituting such agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies before referring them to the Security Council.

3. The Security Council shall encourage the development of pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.

4. This Article in no way impairs the application of .Articles 34 and 35.

Article 53

1. The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action Under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council* with the exception of measures against any enemy state, as defined in paragraph 2 of this Article, provided for pursuant to Article 107 or in regional arrangements directed against renewal of aggressive policy on the part of any such state, until such time as the Organization may, on request of the Governments concerned, be charged with the responsibility for preventing further aggression by such a state.

2. The term enemy state as used in paragraph 1 of this Article applies to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory of the present Charter.

Article 54

The Security Council shall at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional

arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

CHAPTER IX
INTERNATIONAL ECONOMIC AND
SOCIAL COOPERATION

Article 55

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

a. higher standards of living, full employment, and conditions of economic and social progress and development;

b. solutions of international economic, social, health, and related problems; and inter-11 national cultural and educational cooperation; and

c. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

Article 56

All Members pledge themselves to take joint and separate action in cooperation with the Organization for the achievement of the purposes set forth in Article 55.

Article 57

1. The various specialized agencies, established by intergovernmental agreement and having wide international responsibilities, as defined in their basic instruments, in economic, social, cultural, educational, health, and related fields, shall be brought into relationship with the United Nations in accordance with the provisions of Article 63.

2. Such agencies thus brought into relationship with the United Nations are hereinafter referred to as specialized agencies.

Article 58

The Organization shall make recommendations for the coordination of the policies and activities of the specialized agencies.

Article 59

The Organization shall, where appropriate, initiate negotiations among the states concerned for the creation of any new specialized agencies required for the accomplishment of the purposes set forth in Article 55.

Article 60

Responsibility for the discharge of the functions of the Organization set forth in this Chapter shall be vested in the General Assembly and, under the authority of the General Assembly, in the Economic and Social Council, which shall have for this purpose the powers set forth in Chapter X.

CHAPTER X
THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL

Composition

Article 61

1. The Economic and Social Council shall consist of eighteen Members of the United Nations elected by the General Assembly.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, six members of the Economic and Social Council shall be elected each year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.
3. At the first election, eighteen members of the Economic and Social Council shall be chosen. The term of office of six members so chosen shall expire at the end of one year, and of six other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly.
4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 62

1. The Economic and Social Council may make or initiate studies and reports with respect to international economic, social, cultural, educational, health, and related matters and may make recommendations with respect to any such matters to the General Assembly, to the Members of the United Nations, and to the specialized agencies concerned.

2. It may make recommendations for the purpose of promoting respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all.

3. It may prepare draft conventions for submission to the General Assembly, with respect to matters falling within its competence.

4. It may call, in accordance with the rules prescribed by the United Nations, international conferences on matters falling within its competence.

Article 63

1. The Economic and Social Council may enter into agreements with any of the agencies referred to in Article 57, defining the terms on which the agency concerned shall be brought into relationship with the United Nations. Such agreements shall be subject to approval by the General Assembly.

2. It may coordinate the activities of the specialized agencies through consultation with and recommendations to such agencies and through recommendations to the General Assembly and to the Members of the United Nations.

Article 64

1. The Economic and Social Council may take appropriate steps to obtain regular reports from the specialized agencies. It may make arrangements with the Members of the United Nations and with the specialized agencies to obtain reports on the steps taken to give effect to its own recommendations and to recommendations on matters falling within its competence made by the General Assembly.

2. It may communicate its observations on these reports to the General Assembly.

Article 65

The Economic and Social Council may furnish information to the Security Council and shall assist the Security Council upon its request.

Article 66

1. The Economic and Social Council shall perform such functions as fall within its competence in connection with the carrying out of the recommendations of the General Assembly.
2. It may, with the approval of the General Assembly, perform services at the request of Members of the United Nations and at the request of specialized agencies.
3. It shall perform such other functions as are specified elsewhere in the present Charter or as may be assigned to it by the General Assembly.

Voting

Article 67

1. Each member of the Economic and Social Council shall have one vote.
2. Decisions of the Economic and Social Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure

Article 68

The Economic and Social Council shall set up commissions in economic and social fields and for the promotion of human rights, and such other commissions as may be required for the performance of its functions.

Article 69

The Economic and Social Council shall invite any Member of the United Nations to participate, without vote, in its deliberations on any matter of particular concern to that Member.

Article 70

The Economic and Social Council may make arrangements for representatives of the specialized agencies to participate, without vote, in its deliberations and in those of the commissions established by it, and for its representatives to participate in the deliberations of the specialized agencies.

Article 71

The Economic and Social Council may make suitable arrangements for consultation with nongovernmental organizations which are concerned with matters within its competence. Such arrangements may be made with international organizations and, where appropriate, with national organizations after consultation with the Member of the United Nations concerned.

Article 72

1. The Economic and Social Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.
2. The Economic and Social Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

CHAPTER XI
DECLARATION REGARDING
NON-SELF-GOVERNING TERRITORIES

Article 73

Members of the United Nations which have or assume responsibilities for the administration of territories whose peoples have not yet attained a full measure of self-government recognize the principle that the interests of the inhabitants of these territories are paramount, and accept as a sacred trust the obligation to promote to the utmost, within the system of international peace and security established by the present Charter, the well-being of the inhabitants of these territories, and, to this end:

a. to ensure, with due respect for the culture of the peoples concerned, their political, economic, social, and

educational advancement, their just treatment, and their protection against abuses;

b. to develop self-government, to take due account of the political aspirations of the peoples, and to assist them in the progressive development of their free political institutions, according to the particular circumstances of each territory and its peoples and their varying stages of advancement;

c. to further international peace and security;

d. to promote constructive measures of development, to encourage research, and to cooperate with one another and, when and where appropriate, with specialized international bodies with a view to the practical achievement of the social, economic, and scientific purposes set forth in this Article; and

e. to transmit regularly to the Secretary-General for information purposes, subject to such limitation as security and constitutional considerations may require, statistical and other information of a technical nature relating to economic, social, and educational conditions in the territories for which they are respectively responsible other than those territories to which Chapters XII and XIII apply.

Article 74

Members of the United Nations also agree that their policy in respect of the territories to which this Chapter applies, no less than in respect of their metropolitan areas, must be based on the general principle of good-neighborliness, due account being taken of the interests and well-being of the rest of the world, in social, economic, and commercial matters.

CHAPTER XII
INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 75

The United Nations shall establish under its authority an international trusteeship system for the administration and supervision of such territories as may be placed thereunder by subsequent individual agreements. These territories are hereinafter referred to as trust territories.

Article 76

The basic objectives of the trusteeship system, in accordance with the Purposes of the United Nations laid down in Article 1 of the present Charter, shall be:

a. to further international peace and security;

b. to promote the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of the trust territories, and their progressive development towards self-government or independence as may be appropriate to the particular circumstances of each territory and its peoples and the freely expressed wishes of the peoples concerned, and as may be provided by the terms of each trusteeship agreement;

c. to encourage respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion, and to encourage recognition of the interdependence of the peoples of the world; and

d. to ensure equal treatment in social, economic, and commercial matters for all Members of the United Nations and their nationals, and also equal treatment for the latter in the administration of justice, without prejudice to the attainment of the foregoing objectives and subject to the provisions of Article 80.

Article 77

1. The trusteeship system shall apply to such territories in the following categories as may be placed thereunder by means of trusteeship agreements:

a. territories now held under mandate;

b. territories which may be detached from enemy states as a result of the Second World War; and

c. territories voluntarily placed under the system by states responsible for their administration.

2. It will be a matter for subsequent agreement as to which territories in the foregoing categories will be brought under the trusteeship system and upon what terms.

Article 78

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based on respect for the principle of sovereign equality.

Article 79

The terms of trusteeship for each territory to be placed under the trusteeship system, including any alteration or amendment, shall be agreed upon by the states directly concerned, including the mandatory power in the case of territories held under mandate by a Member of the United Nations, and shall be approved as provided for in Articles 83 and 85.

Article 80

1. Except as may be agreed upon in individual trusteeship agreements, made under Articles 77, 79, and 81, placing each territory under the trusteeship system, and until such agreements have been concluded, nothing in this Chapter shall be construed in or of itself to alter in any manner the rights whatsoever of any states or any peoples or the terms of existing international instruments to which Members of the United Nations may respectively be parties.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be interpreted as giving grounds for delay or postponement of the negotiation and conclusion of agreements for placing mandated and other territories under the trusteeship system as provided for in Article 77.

Article 81

The trusteeship agreement shall in each case include the terms under which the trust territory will be administered and designate the authority which will exercise the administration of the trust territory. Such authority, hereinafter called the administering authority, may be one or more states or the Organization itself.

Article 82

There may be designated, in any trusteeship agreement, a strategic area or areas which may include part or all of the trust territory to which the agreement applies, without prejudice to any special agreement or agreements made under Article 43.

Article 83

1. All functions of the United Nations relating to strategic areas, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and

of their alteration or amendment, shall be exercised by the Security Council.

2. The basic objectives set forth in Article 76 shall be applicable to the people of each strategic area.

3. The Security Council shall, subject to the provisions of the trusteeship agreements and without prejudice to security considerations, avail itself of the assistance of the Trusteeship Council to perform those functions of the United Nations under the trusteeship system relating to political, economic, social, and educational matters in the strategic areas.

Article 84

It shall be the duty of the administering authority to ensure that the trust territory shall play its part in the maintenance of international peace and security. To this end the administering authority may make use of volunteer forces, facilities, and assistance from the trust territory in carrying out the obligations towards the Security Council undertaken in this regard by the administering authority, as well as for local defense and the maintenance of law and order within the trust territory.

Article 85

1. The functions of the United Nations with regard to trusteeship agreements for all areas not designated as strategic, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the General Assembly.

2. The Trusteeship Council, operating under the authority of the General Assembly, shall assist the General Assembly in carrying out these functions.

CHAPTER XIII
THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition

Article 86

1. The Trusteeship Council shall consist of the following Members of the United Nations:

a. those Members administering trust territories;

b. such of those Members mentioned by name in Article 23 as are not administering trust territories; and

c. as many other Members elected for three year terms by the General Assembly as may be necessary to ensure that the total number of members of the Trusteeship Council is equally divided between those Members of the United Nations which administer trust territories and those which do not.

2. Each member of the Trusteeship Council shall designate one specially qualified person to represent it therein.

Functions and Powers

Article 87

The General Assembly and, under its authority, the Trusteeship Council, in carrying out their functions, may:

a. consider reports submitted by the administering authority;

b. accept petitions and examine them in consultation with the administering authority;

c. provide for periodic visits to the respective trust territories at times agreed upon with the administering authority; and

d. take these and other actions in conformity with the terms of the trusteeship agreements.

Article 88

The Trusteeship Council shall formulate a questionnaire on the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of each trust territory, and the administering authority for each trust territory within the competence of the General Assembly shall make an annual report to the General Assembly upon the basis of such questionnaire.

Voting

Article 89

1. Each member of the Trusteeship Council shall have one vote.

2. Decisions of the Trusteeship Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure

Article 90

1. The Trusteeship Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Trusteeship Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

Article 91

The Trusteeship Council shall, when appropriate, avail itself of the assistance of the Economic and Social Council and of the specialized agencies in regard to matters with which they are respectively concerned.

CHAPTER XIV
THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 92

The International Court of Justice shall be the principal judicial organ of the United Nations. It shall function in accordance with the annexed Statute, which is based upon the Statute of the Permanent Court of International Justice and forms an integral part of the present Charter.

Article 93

1. All Members of the United Nations are ipso facto parties to the Statute of the International Court of Justice.

2. A state which is not a Member of the United Nations may become a party to the Statute of the International Court of Justice on conditions to be determined in each case by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 94

1. Each Member of the United Nations undertakes to comply with the decision of the International Court of Justice in any case to which it is a party.

2. If any party to a case fails to perform the obligations incumbent upon it under a judgment rendered by the Court, the other party may have recourse to the Security Council, which may, if it deems necessary, make recommendations or decide upon measures to be taken to give effect to the judgment.

Article 95

Nothing in the present Charter shall prevent Members of the United Nations from entrusting the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

Article 96

1. The General Assembly or the Security Council may request the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question.

2. Other organs of the United Nations and specialized agencies, which may at any time be so authorized by the General Assembly, may also request advisory opinions of the Court on legal questions arising within the scope of their activities.

CHAPTER XV
THE SECRETARIAT

Article 97

The Secretariat shall comprise a Secretary-General and such staff as the Organization may require. The Secretary-General shall be appointed by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. He shall be the chief administrative officer of the Organization.

Article 98

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the General Assembly, of the Security Council, of the Economic and Social Council, and of the Trusteeship Council, and shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs. The Secretary-General shall make an annual report to the General Assembly on the work of the Organization.

Article 99

The Secretary-General may bring to the attention of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security.

Article 100

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Organization.

2. Each Member of the United Nations undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Article 101

1. The staff shall be appointed by the Secretary-General under regulations established by the General Assembly.

2. Appropriate staffs shall be permanently assigned to the Economic and Social Council, the Trusteeship Council, and, as required, to other organs of the United Nations. These staffs shall form a part of the Secretariat.

3. The paramount consideration in the employment of the staff and in the determination of the conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence, and integrity. Due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

CHAPTER XVI
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 102

1. Every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the present Charter comes into force shall as soon as possible be registered with the Secretariat and published by it.

2. No party to any such treaty or international agreement which has not been registered in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations.

Article 103

In the event of a conflict between the obligations of the Members of the United Nations under the present Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the present Charter shall prevail.

Article 104

The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfillment of its purposes.

Article 105

1. The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfillment of its purposes.

2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connection with the Organization.

3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of paragraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

CHAPTER XII
TRANSITIONAL SECURITY ARRANGEMENTS

Article 106

Pending the coming into force of such special agreements referred to in Article 43 as in the opinion of the Security Council enable it to begin the exercise of its responsibilities under Article 42, the parties to the Four-Nation Declaration, signed at Moscow, October 30,1943, and France, shall, in accordance with the provisions of paragraph 5 of that Declaration, consult with one another and as occasion requires with other Members of the United Nations with a view to such joint action on behalf of the Organization as may be necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

Article 107

Nothing in the present Charter shall invalidate or preclude action, in relation to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory to the present Charter, taken or authorized as a result of that war by the Governments having responsibility for such action.

CHAPTER XVIII
AMENDMENTS

Article 108

Amendments to the present Charter shall come into force for all Members of the United Nations when they have been adopted by a vote of two thirds of the members of the General Assembly and ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations, including all the permanent members of the Security Council.

Article 109

1. A General Conference of the Members of the United Nations for the purpose of reviewing the present Charter may be held at a date and place to be fixed by a two-thirds vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security

Council. Each Member of the United Nations shall have one vote in the conference.

2. Any alteration of the present Charter recommended by a two-thirds vote of the conference shall take effect when ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations including all the permanent members of the Security Council.

3. If such a conference has not been held before the tenth annual session of the General Assembly following the coming into force of the present Charter, the proposal to call such a conference shall be placed on the agenda of that session of the General Assembly, and the conference shall be held if so decided by a majority vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security Council.

CHAPTER XIX
RATIFICATION AND SIGNATURE

Article 110

1. The present Charter shall be ratified by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

2. The ratifications shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all the signatory states of each deposit as well as the Secretary-General of the Organization when he has been appointed.

3. The present Charter shall come into force upon the deposit of ratifications by the Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, and by a majority of the other signatory states. A protocol of the ratifications deposited shall thereupon be drawn up by the Government of the United States of America which shall communicate copies thereof to all the signatory states.

4. The states signatory to the present Charter which ratify it after it has come into force will become original Members of the United Nations on the date of the deposit of their respective ratifications.

Article 111

The present Charter, of which the Chinese, French, Russian, English, and Spanish texts are equally authentic, shall remain deposited in the archives of the Government of the United States of

America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of the other signatory states. IN FAITH WHEREOF the representatives of the Governments of the United Nations have signed the present Charter. DONE at the city of San Francisco the twenty sixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 1

INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE established by the Charter of the United Nations as the principal judicial organ of the United Nations shall be constituted and shall function in accordance with the provisions of the present Statute.

CHAPTER I
ORGANIZATION OF THE COURT

Article 2

The Court shall be composed of a body of independent judges, elected regardless of their nationality from among persons of high moral character, who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices, or are jurisconsults of recognized competence in international law.

Article 3

1. The Court shall consist of fifteen members, no two of whom may be nationals of the same state.

2. A person who for the purposes of membership in the Court could be regarded as a national of more than one state shall be deemed to be a national of the one in which he ordinarily exercises civil and political rights.

Article 4

1. The members of the Court shall be elected by the General Assembly and by the Security Council from a list of persons nominated by the national groups in the Permanent Court of Arbitration, in accordance with the following provisions.

2. In the case of Members of the United Nations not represented in the Permanent Court of Arbitration, candidates shall be nominated by national groups appointed for this purpose by their governments under the same conditions as those prescribed for members of the Permanent Court of Arbitration by Article 44 of the Convention of The Hague of 1907 for the pacific settlement of international disputes.

3. The conditions under which a state which is a party to the present Statute but is not a Member of the United Nations may participate in electing the members of the Court shall, in the absence of a special agreement, be laid down by the General Assembly upon recommendation of the Security Council.

Article 5

1. At least three months before the date of the election, the Secretary-General of the United Nations shall address a written request to the members of the Permanent Court of Arbitration belonging to the states which are parties to the present Statute, and to the members of the national groups appointed under Article 4, paragraph 2, inviting them to undertake, within a given time, by national groups, the nomination of persons in a position to accept the duties of a member of the Court.

2. No group may nominate more than four persons, not more than two of whom shall be of their own nationality. In no case may the number of candidates nominated by a group be more than double the number of seats to be filled.

Article 6

Before making these nominations, each national group is recommended to consult its highest court of justice, its legal faculties and schools of law, and its national academies and national sections of international academies devoted to the study of law.

Article 7

1. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated. Save as provided in Article 12, paragraph 2, these shall be the only persons eligible.

2. The Secretary-General shall submit this list to the General Assembly and to the Security Council.

Article 8

The General Assembly and the Security Council shall proceed independently of one another to elect the members of the Court.

Article 9

At every election, the electors shall bear in mind not only that the persons to be elected should individually possess the qualifications required, but also that in the body as a whole the representation of the main forms of civilization and of the principal legal systems of the world should be assured.

Article 10

1. Those candidates who obtain an absolute majority of votes in the General Assembly and in the Security Council shall be considered as elected.

2. Any vote of the Security Council, whether for the election of judges or for the appointment of members of the conference envisaged in Article 12, shall be taken without any distinction between permanent and non-permanent members of the Security Council.

3. In the event of more than one national of the same state obtaining an absolute majority of the votes both of the General Assembly and of the Security Council, the eldest of these only shall be considered as elected.

Article 11

If, after the first meeting held for the purpose of the election, one or more seats remain to be filled, a second and, if necessary, a third meeting shall take place.

Article 12

1. If, after the third meeting, one or more seats still remain unfilled, a joint conference consisting of six members, three appointed by the General Assembly and three by the Security Council, may be formed at any time at the request of either the General Assembly or the Security Council, for the purpose of choosing by the vote of an absolute majority one name for each seat still vacant, to submit to the General Assembly and the Security Council for their respective acceptance.

2. If the joint conference is unanimously agreed upon any person who fulfils the required conditions, he maybe included in its list, even though he was not included in the list of nominations referred to in Article 7.

3. If the joint conference is satisfied that it will not be successful in procuring an election, those members of the Court who have already been elected shall, within a period to be fixed by the Security Council, proceed to fill the vacant seats by selection from among those candidates who have obtained votes either in the General Assembly or in the Security Council.

4. In the event of an equality of votes among the judges, the eldest judge shall have a casting vote.

Article 13

1. The members of the Court shall be elected for nine years and may be re-elected; provided, however, that of the judges elected at the first election, the terms of five judges shall expire at the end of three years and the terms of five more judges shall expire at the end of six years.

2. The judges whose terms are to expire at the end of the above-mentioned initial periods of three and six years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General immediately after the first election has been completed.

3. The members of the Court shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any cases which they may have begun.

4. In the case of the resignation of a member of the Court, the resignation shall be addressed to the President of the Court for transmission to the Secretary-General. This last notification makes the place vacant.

Article 14

Vacancies shall be filled by the same method as that laid down for the first election, subject to the following provision : the Secretary-General shall, within one month of the occurrence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in Article 5, and the date of the election shall be fixed by the Security Council.

Article 15

A member of the Court elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

Article 16

1. No member of the Court may exercise any political or administrative function, or engage in any other occupation of a professional nature.

2. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 17

1. No member of the Court may act as agent, counsel, or advocate in any case.

2. No member may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel, or advocate for one of the parties, or as a member of a national or international court, or of a commission of enquiry, or in any other capacity.

3. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 18

1. No member of the Court can be dismissed unless, in the unanimous opinion of the other members, he has ceased to fulfil the required conditions.

2. Formal notification thereof shall be made to the Secretary-General by the Registrar.

3. This notification makes the place vacant.

Article 19

The members of the Court, when engaged on the business of the Court, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 20

Every member of the Court shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open court that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 21

1. The Court shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.
2. The Court shall appoint its Registrar and may provide for the appointment of such other officers as may be necessary.

Article 22

1. The seat of the Court shall be established at The Hague. This, however, shall not prevent the Court from sitting and exercising its functions elsewhere whenever the Court considers it desirable.
2. The President and the Registrar shall reside at the seat of the Court.

Article 23

1. The Court shall remain permanently in session, except during the judicial vacations, the dates and duration of which shall be fixed by the Court.
2. Members of the Court are entitled to peri-odic leave, the dates and duration of which shall be fixed by the Court, having in mind the distance between The Hague and the home of each judge.
3. Members of the Court shall be bound, unless they are on leave or prevented from attending " by illness or other serious reasons duly explained to the President, to hold themselves permanently at the disposal of the Court.

Article 24

1. If, for some special reason, a member of the Court considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President.

2. If the President considers that for some special reason one of the members of the Court should not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly.

3. If in any such case the member of the Court and the President disagree, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 25

1. The full Court shall sit except when it is expressly provided otherwise in the present Statute.

2. Subject to the condition that the number of judges available to constitute the Court is not thereby reduced below eleven, the Rules of the Court may provide for allowing one or more judges, according to circumstances and in rotation, to be dispensed from sitting.

3. A quorum of nine judges shall suffice to constitute the Court.

Article 26

1. The Court may from time to time form one or more chambers, composed of three or more judges as the Court may determine, for dealing with particular categories of cases; for example, labor cases and cases relating to transit and communications.

2. The Court may at any time form a chamber for dealing with a particular case. The number of judges to constitute such a chamber shall be determined by the Court with the approval of the parties.

3. Cases shall be heard and determined by the chambers provided for in this Article if the parties so request.

Article 27

A judgment given by any of the chambers provided for in Articles 26 and 29 shall be considered as rendered by the Court.

Article 28

The chambers provided for in Articles 26 and 29 may, with the consent of the parties, sit and exercise their functions elsewhere than at The Hague.

Article 29

With a view to the speedy dispatch of business, the Court shall form annually a chamber composed of five judges which, at the request of the parties, may hear and determine cases by summary

procedure. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing judges who find it impossible to sit.

Article 30

1. The Court shall frame rules for carrying out its functions. In particular, it shall lay down rules of procedure.

2. The Rules of the Court may provide for assessors to sit with the Court or with any of its chambers, without the right to vote.

Article 31

1. Judges of the nationality of each of the parties shall retain their right to sit in the case before the Court.

2. If the Court includes upon the Bench a judge of the nationality of one of the parties, any other party may choose a person to sit as judge. Such person shall be chosen preferably from among those persons who have been nominated as candidates as provided in Articles 4 and 5.

3. If the Court includes upon the Bench no judge of the nationality of the parties, each of these parties may proceed to choose a judge as provided in paragraph 2 of this Article.

4. The provisions of this Article shall apply to the case of Articles 26 and 29. In such cases, the President shall request one or, if necessary, two of the members of the Court forming the chamber to give place to the members of the Court of the nationality of the parties concerned, and, failing such, or if they are unable to be present, to the judges specially chosen by the parties.

5. Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be reckoned as one party only. Any doubt upon this point shall be settled by the decision of the Court.

6. Judges chosen as laid down in paragraphs 2,3, and 4 of this Article shall fulfil the conditions required by Articles 2,17 (paragraph 2), 20, and 24 of the present Statute. They shall take part in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

Article 32

1. Each member of the Court shall receive an annual salary.

2. The President shall receive a special annual allowance.

3. The Vice-President shall receive a special allowance for every day on which he acts as President.

4. The judges chosen under Article 31, other than members of the Court, shall receive compensation for each day on which they exercise their functions.

5. These salaries, allowances, and compensation shall be fixed by the General Assembly. They may not be decreased during the term of office.

6. The salary of the Registrar shall be fixed by the General Assembly on the proposal of the Court.

7. Regulations made by the General Assembly shall fix the conditions under which retirement pensions may be given to members of the Court and to the Registrar, and the conditions under which members of the Court and the Registrar shall have their traveling expenses refunded.

8. The above salaries, allowances, and compensation shall be free of all taxation.

Article 33

The expenses of the Court shall be borne by the United Nations in such a manner as shall be decided by the General Assembly.

CHAPTER II
COMPETENCE OF THE COURT

Article 34

1. Only states may be parties in cases before the Court.

2. The Court, subject to and in conformity with its Rules, may request of public international organizations information relevant to cases before it, and shall receive such information presented by such organizations on their own initiative.

3. Whenever the construction of the constituent instrument of a public international organization or of an international convention adopted thereunder is in question in a case before the Court, the Registrar shall so notify the public international organization concerned and shall communicate to it copies of all the written proceedings.

Article 35

1. The Court shall be open to the states parties to the present Statute.

2. The conditions under which the Court shall be open to other states shall, subject to the special provisions contained in treaties in force, be laid down by the Security Council, but in no case shall such conditions place the parties in a position of inequality before the Court.

3. When a state which is not a Member of the United Nations is a party to a case, the Court shall fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Court. This provision shall not apply if such state is bearing a share of the expenses of the Court.

Article 36

1. The jurisdiction of the Court comprises all cases which the parties refer to it and all matters specially provided for in the Charter of the United Nations or in treaties and conventions in force.

2. The states parties to the present Statute may at any time declare that they recognize as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other state accepting the same obligation, the jurisdiction of the Court in all legal disputes concerning:

a. the interpretation of a treaty;

b. any question of international law;

c. the existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation ;

d. the nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

3. The declarations referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several or certain states, or for a certain time.

4. Such declarations shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the parties to the Statute and to the Registrar of the Court.

5. Declarations made under Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice and which are still in force shall be deemed, as between the parties to the present Statute, to be acceptances of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice for the period which they still have to run and in accordance with their terms.

6. In the event of a dispute as to whether the Court has jurisdiction, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 37

Whenever a treaty or convention in force provides for reference of a matter to a tribunal to have been instituted by the League of Nations, or to the Permanent Court of International Justice, the matter shall, as between the parties to the present Statute, be referred to the International Court of Justice.

Article 38

1. The Court, whose function is to decide in accordance with international law such disputes as are submitted to it, shall apply:

   a. international conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting states ;

   b. international custom, as evidence of a general practice accepted as law;

   c. the general principles of law recognized by civilized nations ;

   d. subject to the provisions of Article 59, judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.

2. This provision shall not prejudice the power of the Court to decide a case ex *aequo et bono*, if the parties agree thereto.

CHAPTER III
PROCEDURE

Article 39

1. The official languages of the Court shall be French and English. If the parties agree that the case shall be conducted in French, the judgment shall be delivered in French. If the parties agree that the case shall be conducted in English, the judgment shall be delivered in English.

2. In the absence of an agreement as to which language shall be employed, each party may, in the pleadings, use the language which it prefers; the decision of the Court shall be given in French and English. In this case the Court shall at the same time determine which of the two texts shall be considered as authoritative.

3. The Court shall, at the request of any party, authorize a language other than French or English to be used by that party.

Article 40

1. Cases are brought before the Court, as the case may be, either by the notification of the special agreement or by a written application addressed to the Registrar. In either case the subject of the dispute and the parties shall be indicated.

2. The Registrar shall forthwith communicate the application to all concerned.

3. He shall also notify the Members of the United Nations through the Secretary-General, and also any other states entitled to appear before the Court.

Article 41

1. The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party.

2. Pending the final decision, notice of the measures suggested shall forthwith be given to the parties and to the Security Council.

Article 42

1. The parties shall be represented by agents.

2. They may have the assistance of counsel or advocates before the Court.

3. The agents, counsel, and advocates of parties before the Court shall enjoy the privileges and immunities necessary to the independent exercise of their duties.

Article 43

1. The procedure shall consist of two parts: written and oral.

2. The written proceedings shall consist of the communication to the Court and to the parties of memorials, counter-memorials and, if necessary, replies; also all papers and documents in support.

3. These communications shall be made through the Registrar, in the order and within the time fixed by the Court.

4. A certified copy of every document produced by one party shall be communicated to the other party.

5. The oral proceedings shall consist of the hearing by the Court of witnesses, experts, agents, counsel, and advocates.

Article 44

1. For the service of all notices upon persons other than the agents, counsel, and advocates, the Court shall apply direct to the government of the state upon whose territory the notice has to be served.

2. The same provision shall apply whenever steps are to be taken to procure evidence on the spot.

Article 45

The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable to preside, of the Vice-President; if neither is able to preside, the senior judge present shall preside.

Article 46

The hearing in Court shall be public, unless the Court shall decide otherwise, or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 47

1. Minutes shall be made at each hearing and signed by the Registrar and the President.

2. These minutes alone shall be authentic.

Article 48

The Court shall make orders for the conduct of the case, shall decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 49

The Court may, even before the hearing begins, call upon the agents to produce any document or to supply any explanations. Formal note shall be taken of any refusal.

Article 50

The Court may, at any time, entrust any individual, body, bureau, commission, or other organization that it may select, with the task of carrying out an enquiry or giving an expert opinion.

Article 51

During the hearing any relevant questions are to be put to the witnesses and experts under the conditions laid down by the Court in the rules of procedure referred to in Article 30.

Article 52

After the Court has received the proofs and evidence within the time specified for the purpose, it may refuse to accept any further oral or written evidence that one party may desire to present unless the other side consents.

Article 53

1. Whenever one of the parties does not appear before the Court, or fails to defend its case, the other party may call upon the Court to decide in favor of its claim.

2. The Court must, before doing so, satisfy itself, not only that it has jurisdiction in accordance with Articles 36 and 37, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 54

1. When, subject to the control of the Court, the agents, counsel, and advocates have completed their presentation of the case, the President shall declare the hearing closed.

2. The Court shall withdraw to consider the judgment.

3. The deliberations of the Court shall take place in private and remain secret.

Article 55

1. All questions shall be decided by a majority of the judges present.

2. In the event of an equality of votes, the President or the judge who acts in his place shall have a casting vote.

Article 56

1. The judgment shall state the reasons on which it is based.

2. It shall contain the names of the judges who have taken part in the decision.

Article 57

If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.

Article 58

The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. It shall be read in open court, due notice having been given to the agents.

Article 59

The decision of the Court has no binding force except between the parties and in respect of that particular case.

Article 60

The judgment is final and without appeal. In the event of dispute as to the meaning or scope of the judgment, the Court shall construe it upon the request of any party.

Article 61

1. An application for revision of a judgment may be made only when it is based upon the discovery of some fact of such a nature as to be a decisive factor, which fact was, when the judgment was given, unknown to the Court and also to the party claiming revision, always provided that such ignorance was not due to negligence.

2. The proceedings for revision shall be opened by a judgment of the Court expressly recording the existence of the new fact, recognizing that it has such a character as to lay the case open to revision, and declaring the application admissible on this ground.

3. The Court may require previous compliance with the terms of the judgment before it admits proceedings in revision.

4. The application for revision must be made at latest within six months of the discovery of the new fact.

5. No application for revision may be made after the lapse of ten years from the date of the judgment.

Article 62

1. Should a state consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case, it may submit a request to the Court to be permitted to intervene.

2. It shall be for the Court to decide upon this request.

Article 63

1. Whenever the construction of a convention to which states other than those concerned in the case are parties is in question, the Registrar shall notify all such states forthwith.

2. Every state so notified has the right to intervene in the proceedings; but if it uses this right, the construction given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 64

Unless otherwise decided by the Court, each party shall bear its own costs.

CHAPTER IV
ADVISORY OPINIONS

Article 65

1. The Court may give an advisory opinion on any legal question at the request of whatever body may be authorized by or in accordance with the Charter of the United Nations to make such a request.

2. Questions upon which the advisory opinion of the Court is asked shall be laid before the Court by means of a written request containing an exact statement of the question upon which an opinion is required, and accompanied by all documents likely to throw light upon the question.

Article 66

1. The Registrar shall forthwith give notice of the request for an advisory opinion to all states entitled to appear before the Court.

2. The Registrar shall also, by means of a special and direct communication, notify any state entitled to appear before the Court or international organization considered by the Court, or, should it not be sitting, by the President, as likely to be able to furnish information on the question, that the Court will be prepared to receive, within a time limit to be fixed by the President, written statements, or to hear, at a public sitting to be held for the purpose, oral statements relating to the question.

3. Should any such state entitled to appear before the Court have failed to receive the special communication referred to in paragraph 2 of this Article, such state may express a desire to submit a written statement or to be heard; and the Court will decide.

4. States and organizations having presented written or oral statements or both shall be permitted to comment on the statements made brother states or organizations in the form, to the extent, and within the time limits which the Court, or, should it not be sitting, the President, shall decide in each particular case. Accordingly, the Registrar shall in due time communicate any such written statements to states and organizations having submitted similar statements.

Article 67

The Court shall deliver its advisory opinions in open court, notice having been given to the Secretary-General and to the representatives of Members of the United Nations, of other states and of international organizations immediately concerned.

Article 68

In the exercise of its advisory functions the Court shall further be guided by the provisions of the present Statute which apply in contentious cases to the extent to which it recognizes them to be applicable.

CHAPTER V
AMENDMENT

Article 69

Amendments to the present Statute shall be effected by the same procedure as is provided by the Charter of the United Nations for amendments to that Charter, subject however to any provisions which the General Assembly upon recommendation of the Security Council may adopt concerning the participation of states which are parties to the present Statute but are not Members of the United Nations.

Article 70

The Court shall have power to propose such amendments to the present Statute as it may deem necessary, through written communications to the Secretary-General, for consideration in conformity with the provisions of Article 69.

Thank You

សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត ថាន់ ចំនួតារា

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

AND
STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

ខ្មែរ និង អង់គ្លេស